

RUH ve MADDE

Eylül 2015 Yıl:56 Sayı:668 (KDV Dahil) 5 TL

Barbara Brennan
Şifa Okulu
Joy Adler ile Söyleşi

Gülbin Kınacıgil

Ruhun Tamamlanmamış İşi

Roger Woolger

İleri Bir Çalışma Tekniği
Olarak: Dövmek

Ergün Özyiğit

Yaşamın Son Saati

G. I. Gurdjieff

ISSN 1302-0676

68

9 771302 067015

BİLYAY AKADEMİ

2015-2016

**Kendinizi bilmek, zamanı öğrenmek,
varlığınızla ruhu keşfetmek için!**

**Kendini bilmeye, 4. Yola; Gurdjieff, Ouspensky ve M. Nicoll'ün
çalışmalarına ezoterik ruhsalılık senteziyle**

Bilyay Akademi algınızın sistematik yanığından çıkacağı ve kendini bilmek konusunda yaşayan uygulamalara geçeceğiniz spiritüel alandır. Kendini bilmek ve *İlâhî Nizam ve Kâinat* kitabında gösterilen hedeflere doğru birlikte yürümek istiyoruz.

**10 Ekim 2015'de başlayıp 28 Mayıs 2016'da bitiriyoruz.
Cumartesi 16.00 - 18.30 arası toplanıyoruz.
Kayıt için Saadet Er'le bağlantıya geçiniz.**

Türkiye'nin ilk spiritüel kurumundan akademiye... Birleştiren bilgiyi yaşıyoruz...

1950'de MTİAD ile başlayan bilgi birikimleri yeni dönemde BİLYAY Akademi'de ulusal ve uluslararası planda insanlara ulaşıyor. Ruhtan kozmolojiye, sanattan okültizme, felsefeden ezoterizme, parapsikolojiden medyonomik fenomenlere, anımdan boyutlara, BİLYAY Akademi'ye; varlığı öğrenmeye...

SEVGİLİ OKUYUCULAR

Varlığın en önemli tekamül sıçraması, belki de gölgesi ile yüz yüze gelmesidir. Karanlık tarafına ait tasnif olmamış bilgiler, hayatlar boyu garip bir zeka ile gelişerek kendi negatif canavarını yaratır.

Gölge ve başlıca özellik aynı koridorda çalışan eş tesirlerdir. Birinden biri idraklendikçe, yani üzerinde çalıştıkça, sağlam yollar oluşmaya başlar. Kendin olmak, kendin olmayı bilmek, benliklerini gözlemleyerek, kendini gözlemek, objektif tekamül değerleri yaratır.

İlâhî Nizam ve Kâinat'da bu konuyla ilgili olarak "Kendini objektif gözlemlememişsen, gerçek bir varlık olma yolunda değilsindir", der. Yani varlık kendi idrak kapasitesini kıyas-i muhasebe yaptığında ve doğru gözlemlediğinde, bulunduğu otomatik şuur seviyesinden çıkmaya ve kendi gibi uyanmış olanları görmeye, bilmeye başlar.

Kendini bilmek, bu konuda hizmet etmek, uyandırma yolunda gönüllü çalışmak bizi yüceltir, bilgeleştirir. Dünya okulunda bundan daha yüksek ince tesirler taşıyan mutluluk yoktur sanınız.

Ekim ayı yaklaşıyor... Bilyay Akademi yeni bir heyecanla 3 Ekim'de yapacağı tanıtım toplantısının ardından 10 Ekim'de yeni döneme kapılarını açıyor.

Varlıklarımızdan süzülüp, kendimiz olma, hizmet etme, okula sadakatle bağlanma; yeteneklerimiz, Ruhumuzdan ihtiyaçlar listesinde tekrar tekrar çözümler ve fikirler yaratan bir akışla devam ediyor.

Objektif olarak gerçek mutluluğu arayışımız, burada olma nedenimiz; yapmak üzere geldiğimiz biricik işi özgüvenle ortaya koyma durumundayız.

Hiç geri kalmadan, dinlenmeden...

Özünde geri dönüş bilgisini taşıyan her varlık sevgi planı uygulamalarından geçmek, vazife dūalitesini de bilmek durumunda...

Bu yıl Bilyay Akademi kendini bilmek, *İlâhî Nizam ve Kâinat*te çeşitli ayrışma teknikleri ile beraber yolun yolcularını bekliyor olacak...

Bize düşen şüphesizce ve korkusuzca vazife planlarının diline tercüman olmak, onlarla hizmet yolunda beraberce aynı tesirleri yaşayabilmek.

Söz tesirle dönüştüğünde, gerçek dünyayı tesir olarak görmez miyiz..?

Yeni dünyamız bilgi ile kurulacak...

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür

A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni

Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Teknik Sorumlu

K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon

Yasemin TOKATLI

Grafik Uygulama

Gülşah ÇAPRAK

Kapak

Ferda TULANTAŞ

Dizgi

Ruh ve Madde Yayınları

Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı

Arma Matbaacılık ve Tanıtım Hizmetleri Ltd. Şti.

Maltepe Mahallesi Mevlevihane Sok. No: 2 D: 1

Cevizlibağ - Zeytinburnu / İSTANBUL

Tel: +90 212 481 30 04 - 05

www.arma-tr.com

Sertifika No: 30980

ISSN 1302-0676

EYLÜL 2015 Sayı: 668 Cilt: 56

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı**'nın bir kuruluşu olan **Bilyay Yayıncılık Eğitim ve Sağlık Hizmetleri Ltd.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Bilyay Yayıncılık yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
34433 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve kitap siparişleriniz için info@bilyayyayincilik.com adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

BİLYAY YAYINCILIK EĞİTİM VE SAĞLIK
HİZMETLERİ LTD. ŞTİ.
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi
Hesap No: 68 / 6295165
İBAN: TR61 0006 2000 0680 0006 2951 65

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
http://www.bilyay.org.tr
http://www.bilyayyayincilik.com
http://www.bilyayakademi.net
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@bilyayyayincilik.com

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
http://www.bilyay.org.tr
http://www.ruhvemadde.com
http://www.bilyayakademi.net
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Varlık Aşamasına Giriş** Bedri Ruhselman
- İlâhî Nizam ve Kâinat'* tan Seçmeler
- 10 **Özgürlük ve Şuur** Banu Hüdada
- 12 **Tekamül ve Cehit** Bilgehan Meral
- 16 **Barbara Brennan Şifa Okulu Joy Adler ile Söyleşi** Gülbin Kınacıgil
1. Bölüm
- 22 **Ruhun Tamamlanmamış İş** Roger Woolger
- 29 **Çare Gönüldedir** Cüneyt Gültakın
- 30 **Ötealem Deneyleri** Dr. Gary E. Schwartz
2. Bölüm
- 36 **İleri Bir Çalışma Tekniği Olarak: Dövmek** Ergün Özyiğit
- 41 **Hermes ve Hermetizm** Nesrin Gökpınar
2. Bölüm
- 48 **An'da Kalmak İçin Algı mı Yoksa Kavrayış mı (Anlayış mı) Gereklidir?** Didar Kabataş
- 50 **Rüyalar** Sandra Ingerman & Hank Wesselman
3. Bölüm
- 56 **Yaşamın Son Saati** G. I. Gurdjieff
- 63 **Etkinlikler**

İLÂHÎ NİZAM VE KÂİNAT'TAN SEÇMELER

Varlık Aşamasına Giriş

*Dr. Bedri Ruhselman
tarafından derlenmiştir.*

SİMDİ, hidrojen atomunun, varlık aşamasına girinceye kadar nasıl geliştiğini açıklamaya başlıyoruz.

Hidrojen aşamasının altında sonsuz bir mekanik gelişim ve tekâmül ortamının var olduğunu bildirmiştik. Bu ortam, dediğimiz gibi, amorf yakın dağınık bir bütün oluşturan karanlık bir alandır.

Aslı tesirler bu karanlık ortamda ilk çekirdeği oluşturduktan sonra, onun etrafına diğer parçaları da toplayarak gittikçe daha karmaşık, daha karışık ve daha gelişmiş durumları meydana getirirler. Ve böylece meydana gelmiş olan madde oluşumunun ortasındaki aslı tesir, bu oluşum içinde kullanıldıktan sonra niteliği değişmiş ve aslı durumunu kaybetmiş olarak o maddeden tekrar dışarı yayılmaya başlar ki buna o cismin manyetik alanı deriz.

İşte, hidrojen âleminin en küçük parçalarından en büyük sistemlerine kadar bütün küreleri ve oluşumları böylece meydana gelir.

İlk hidrojen çekirdeği böylece kurulduktan sonra yukarıda söylediğimiz yoldan geliş geliş sonunda kimyaca bilinen hidrojen (H) atomu kademesine ulaşır.

Böyle aslı tesirlerin egemenliği altında kurulan ilk hidrojen atomuna, en son gelişim kademelerine kadar, yani varlık hâline gelinceye kadar yalnız aslı tesirle, o atoma bağlı olan ruha ait tesirler gelir. Yani ileride tesirleri anlatırken açıklayacağımız aslı tesirlerin, ruhlara ait, tekâmül değerleri dediğimiz kısımları ile maddelere ait asal tesir dediğimiz kısımları gelir. Bundan dolayı, bu atomların bünyelerindeki hareketler ancak yüksek aslı tesirin egemenliği altındadır. Ruhlar pasif olarak bu hareketlere sürüklenmekle, uymakla mekanik-otomatik tekâmüllerini yaparlar. Bu, tekâmülün bir tür pasif uyma aşamasıdır. Bu aşamada, atom bünyelerine, ikincil tesirler dediğimiz evrendeki diğer varlıklara ait olan tesirler gelmez. Aslında burada ruhların henüz özgürlük ve idrakleri söz konusu olmadığından ileri aşamalara ait sınavlar, sınamalar yoktur. Onlar sadece düzenli olarak yürüyen ve gittikçe karmaşıklaşan atomun hareketlerine otomatik olarak uymak zorundadırlar. Ve atomların bu karışık hareketlerine alışa alışa varlık aşamasına hazırlanmaktadır.

Ancak hidrojen atomunun farklı çeşitlerinin bir araya gelerek türlü cisimleri meydana getirmesi, varlıkların gelişimleri için gereklidir. İşte insanlarca "cisimler" diye tanınmış olan atomun bu karışımlarına ve bileşimlerine -yine ünite'nin yüksek denetimi altında- vazifeli varlıklardan ikincil tesirler gelir ve bunlar bu cisimlerde çeşitli biçimlenmeler, biçimsizleşmeler ve dönüşümler yaparlar. Bundan dolayı atomlarda olduğu gibi bu karışımlara artık doğrudan doğruya asal tesirler

inmezler. Onların yerine ikincil tesirler geçer. Ve doğal olarak bunlar da daima aslı tesirlerin denetimi altındadır.

*
* *

İlk hidrojen atomunun bünyesi varlık hâline gelinceye kadar -biraz önce söylediğimiz gibi- yalnız aslı tesirlerin egemenliği altında gelişimine devam eder ve insanların oksijen, gümüş, platin, kurşun, radyum vb. isimlerle tanıdıkları hidrojen atomunun gelişmiş hâlleri olan elementler meydana gelir ki insanlar bugün bunlardan ancak yüz kadarını tanıyabilmişlerdir. Oysa bunların miktarı yüzün üstündedir.

Yine söylediğimiz gibi, hidrojen atomunun üst elementlere geçişi ancak aslı tesirlerin etki etmesiyle gerçekleşmektedir. İşte maddelerin varlık kademesine kadar gelişimleri sağlandıktan sonra o andan itibaren varlığa doğrudan doğruya asal tesirler gelmez. Ancak onun tabi olduğu ruhtan, daha doğrusu aslı tesirin ruha ait olan kısmından ve evrendeki çeşitli tekâmül kademesindeki varlıklardan tesirler gelir ki bu sonunculara ikincil tesirler deriz. İşte bütün bu tesirlerle o varlık, tekâmülü için gerekli olan sınavları, sınamaları ve deneyimleri geçirmeye başlar ve bir sürü olanaklarla karşılaşır. Gittikçe gelişen, çoğalan ve kapsamı artan bu tekâmül olanakları içinde -evrendeki işlerini bitirmek için- varlık uzun tekâmül yolculuğuna koyulur. Onun tekâmülü icaplarından olarak, bu vazifeli varlıklardan gelen ikincil tesirlerle, biraz önce söylediğimiz gibi, hidrojen atomunun çeşitli elementlerinden sonsuz bileşimler kurulur, sayısız cisimler meydana getirilir. Bu

cisimlerin sonsuz çeşitlenmeler içinde bir araya getirilmesi ve dağıtılması yoluyla çeşitli biçimlenmeler meydana getirilerek büyük ve küçük cisimler, madde kompozisyonları, bedenler, dünyaları dolduran türlü maddeler, sonunda dünyalar ve sistemler kurulur. Bütün bunlar ünite'den süzülen aslı tesirlerin ışığı altında her kademedeki bulunan vazifeli varlıkların gönderdikleri sayısız ikincil tesirlerle yapılır.

Öyleyse atomun bünyesine ikincil tesirler müdahale edemez. O tamamıyla asal tesirlerin egemenliği altındadır. Fakat atom elementlerinin her türlü kompozisyonları, vazifelilerden gelen ikincil tesirlerle kurulup dağıtılabilirler ki bunlar da doğal olarak çeşitli tekâmül seviyesindeki varlıkların derecelerine göre büyük ya da küçük çapta olurlar.

*
* *

Hidrojen atomunun en ilkel hâlden itibaren gittikçe yükselen, gelişen bünyesi, o oranda hareket, güç ve etkililik kazanır. Ve onlara bağlı bulunan ruhlar da gittikçe zenginleşen ve güçleri artan bu hareketlere uya uya tekâmül ederler. Maddedeki bütün bu hareketleri uyandıran etkenler aslı kaynaklardan gelen tesirlerdir. Çünkü tesirler maddelerde hareketleri meydana getirerek işlevlerini yaparlar.

Kısaca, hidrojen atomlarını kuran aslı tesirler, taşıdıkları icaplara göre etraftan sürekli olarak topladıkları parçalarla hidrojen atomunu bir üst âleme doğru geliştirirler. Doğal olarak hidrojen atomunun gelişimiyle yayacağı enerjiler de o oranda yükselir, güçlenir ve hidrojen atomu geliştikçe daha yüksek ve karmaşık enerjiler,

yani daha gelişmiş parçacıklar yaymaya başlar. Fakat bütün bunlar hidrojen atomunun henüz ilk aşamasına ait maddelerdir.

Burada şunu da belirtelim ki hidrojenin bu gelişimi birtakım atom çekirdeklerinin ayrı ayrı kimliklerini koruyarak atomun içinde kabaca birikmeleri tarzında olmamaktadır. Asli tesirlerin egemenliği altında atomda biriken değerler; birbirleriyle birleşmeden, tam bir uyum ve denge içinde kaynaşarak hidrojen atomunun o andaki niteliğini karakterize eden bünyesini meydana getirirler.

*
* *

Bütün maddelerin manyetik alanları vardır. Böyle gelişmiş bir atomun manyetik alanı ilk hidrojen çekirdeğinde olduğu gibi basit değildir. Hidrojen çekirdeklerinin bileşimlerinden meydana gelen hidrojen atomunun bünyesinde bir sürü parçacık olduğu ve her parçacığın da bir manyetik alanı bulunduğu için, bu gelişmiş atomun manyetik alanı da onu oluşturan parçalarının manyetik alanlarının sentezinden meydana gelmiştir. Bu alana manyetik alanlar sentezi deriz. Maddelerin bu manyetik alanları çok önemlidir. Çünkü onların birbiriyle ve varlıklarla olan bütün ilişkileri bu manyetik alanlar aracılığıyla sağlanır ve bu alanlara gelen ikincil tesirler; şiddetlerine, güçlerine ve doğrultularına göre, onların tabi oldukları maddelerin bünyelerinde -düalite ilkesinin ve değer farklanması mekanizmasının kuralları altında- çeşitli değişimler, başkalaşım, biçimsizleşmeler, dağılmalar ve toplanmalar yapabilirler. Aynı şekilde, varlıkların maddelerden

yararlanmaları, onları çeşitli hâllere sokabilmeleri de bu yoldan olur. Dünyanın da doğal olarak o oranda kapsamlı ve geniş manyetik alanından yararlanan vazifeli varlıklar -bu alana çeşitli tesirler göndererek- dünyadaki küçük ya da büyük doğa olaylarını meydana getirirler. Bunun gibi, idraki daha üstün bir varlıktan gelen tesirler, bu manyetik alanlar üzerine etkili olarak onlara ait maddelerde o oranda büyük sonuçlar doğurur. Aslında, bu yoldan dünyaların, sistemlerin, güneşlerin hâl ve durumlarına tesir edebilecek hareketler ancak çok yüksek planların işidir. Ve doğal olarak bunlar aslı ilkenin icaplarına göre denetimli olarak yapılır.

Nerede madde varsa orada manyetik alanın olması zorunludur. Zaten manyetik alanın oluşumu hakkında daha önce verdiğimiz bilgi bu hakikatin anlaşılmasını kolaylaştırır. İşte böylece bir atomun manyetik alanı olduğu gibi, atomun bütün gelişim aşamalarının, yani elementlerin, bu

elementlerden birleştirilmiş cisimlerin, dünyaların, sistemlerin, bunlardan başka nebülözlerin, âlemlerin, varlıkların birbirine göre az çok kapsamlı, az çok karmaşık manyetik alan sentezleri vardır. Bunların üstünde bütün evreni kapsayan ünite'nin manyetik alanı taktır. Orada manyetik alanlar sentezi yoktur. Çünkü ünite'de birbirinden ayrı ve farklı varlıkların ya da unsurların varlığı söz konusu olmaz.

*
* *

İşte insanların perispri dedikleri şey de maddelerin bu manyetik alanlarından ibarettir. Yani insan bedenlerinin manyetik alanları, insanların perispri anlamında kabul ettikleri şeydir.

Demek ki bir ruh, kendisinin evrendeki temsilcisi olan ve bir enerjiler karmaşığından ibaret olan varlığı aracılığıyla maddelerin manyetik alanlarına tesir ederek onları kullanır. Ve onlardan kendisi için, o maddelerin

bağlı oldukları dünyalardaki uygulamasına uygun gelen bedenleri kurar ve bu bedenler aracılığıyla da o dünyanın diğer varlık ve maddelerinin manyetik alanlarına tesir ederek ve onları kullanarak tekâmülünü sağlar.

Bir dünyanın karmaşık bir manyetik alanlar sentezi var olduğu gibi, ondan daha karmaşık olan güneş sistemlerinin ve nebülözlerin de manyetik alanlar sentezleri vardır demiştik. Varlıklar bu alanlar kanalıyla bu âlemlere tesir ederek vazifelerini yaparlar. Örneğin birkaç güneş sistemini, hatta birkaç nebülözünü içine alan ve manyetik alanlarına tesir ederek onları yöneten çok yüksek vazifeli varlıklar vardır.

*
* *

Buraya kadar söz edilen bütün maddeler henüz varlık hâline girmemiş durumdadırlar.

Burada şunu belirtmek gerekir ki artık yukarıdan beri verilmekte olan bilgileri öğrenenler, evrende canlılık, cansızlık ifadelerinin de birer sözden ibaret olduğunu ve bunların esaslı bir anlam taşımadıklarını anlayacaklardır. Maddelerin gerek ilk aşamalarda, gerek hidrojen aşamasında ruhlarla olan dolaylı ilişkilerinin düzen ve sıralanışları, böyle bir canlılık-cansızlık ayırımının yapılmasını

mümkün kılmamaktadır. Çünkü evren aşamalarının her maddesinde ruhların maddelerle, o evrenin karakterine ve tekâmül sistemine uygun çeşitli ilişkileri daima vardır. Ve evrende herhangi bir ruhun tekâmülüne yaramayan madde yoktur. Yani geçici ya da sürekli olarak ruhların hizmetine girmemiş madde durumu yoktur. Özellikle bu hâl hidrojen aşamasındaki bütün maddeler için çok açıktır. Bu hizmetin dışında kabul edilecek bir madde gereksiz ve amaçsız olur. Evrende ise gereksiz hiçbir süreç yoktur.

Öyleyse, maddeler ruhlara bağlanınca canlı, bağlanmayınca cansız demek gibi düşüncelere sapsanmak yersizdir. Çünkü her madde geçici ya da devamlı olarak bir ruha bağlanır. Ancak maddelerin devamlı olarak bir varlığa bağlanmasına bakıp varlıklara canlı demek istense bile bu da doğru olmaz. Çünkü varlık aşamasından önceki hidrojen atomuna da varlık aşamasına kadar ruhlar bağlanmaktadır. Bundan dolayı, yukarıdaki bilgilerden sonra maddelerde canlılık, cansızlık ayırımı yapmanın bir anlamı kalmamaktadır. □

İlâhî Nizam ve Kâinat'in günümüz Türkesine uyarlanmış baskısından alınmıştır.

Metapsişik
Tetkikler
ve İlmî
Araştırmalar
Derneği

İnsanlığı
Birleştiren
Bilgiyi Yayma
Vakfı

DUYURU

BİLYAY VAKFI KONFERANSLARI CANLI YAYINDA!

UZUN YILLARDAN BERİ VAKFİMİZDA GERÇEKLEŞTİRİLMEKTE OLAN
SALI KONFERANSLARININ
İNTERNET ÜZERİNDEN CANLI OLARAK İZLEYEBİLİRSİNİZ.

1950'LERDEN BU YANA SPİRİTÜEL BİLGİYİ YAYMAYI VAZİFE EDİNER
BİLYAY VAKFI VE MTİA DERNEĞİ,
GÜNÜMÜZ TEKNOLOJİLERİNİ KULLANARAK
VAZİFESİNE DEVAM ETMEKTEDİR.

KONFERANSLARIMIZI ARTIK DÜNYANIN HER YERİNDEN

<http://new.livestream.com/bilyay>

BAĞLANTISINI KULLANARAK,
HER SALI TÜRKİYE SAATİYLE 19.30'DA CANLI OLARAK İZLEYEBİLİR,
DİLERSENİZ KAÇIRMIŞ OLDUĞUNUZ KONFERANSLARI DA AYNI
ADRESTEN TAKİP EDEBİLİRSİNİZ.
YAYINLARIMIZ KESİNTİSİZ VE REKLAMSIZDIR.

İYİ SEYİRLER!

NOT: YAYINLARIMIZLA İLGİLİ İSTEK, ÖNERİ VE ELEŞTİRİLERİNİZİ
BEKLİYORUZ.

Özgürlük ve Şuur

Banu Hüdadadi

ÖZGÜRLÜK ve özgür olmak, bedenli varoluşumuzun başlangıcından beri bedenli formumuzla cevabını arayıp durduğumuz ve peşine düşüp izini sürdüğümüz bir kavramlardır.

Kimimiz özgürlüğü sorumluluk almakta buluruz, kimimiz sorumluluktan kaçmakta... Kimimiz gücün kendisini özgür kılacağına inandığı için zamanını ve enerjisini güç sahibi olmaya harcarken, bir diğeri toplum dışında münzevi bir hayatın kendini özgürleştireceğine inanıp bu yolda gider.

Kimimiz bağlanmaktan korkarız, özgürlüğümüz kısıtlanır diye, kimimiz ise özgür kalma olasılığını dahi kabul edemeyiz.

Kimimiz olasılıklara kendimizi kapatıp kısıtlarız kendimizi, kimimiz farklı bir olasılık olabileceğini dahi düşünemeyiz.

Kısaca bedenli hallerimiz için özgürlük arayışı aslında varılamayacak bir hedef, bir illuzyondan ibarettir çünkü başlı başına sadece beden formu bile özgür olmadığımızı gösterir.

Bize özgürlük gerçek anlamda ne zaman göz kırpar ve ne zaman gerçek sezgisini göndermeye başlar?

Bu bedenden ibaret olmadığımızı ufak ufak idrak edip aslında Işık olan özümüzü hatırlamaya başladığımızda... Gerçek özgürlük sezgisi; işte bu yoğun enerji, ışık formunda olan özümüzle bağlantımızı kurabildiğimizde deneyimleyebileceğimiz bir hal olabilir ancak.

O zaman kendimizi bu bedenden, bu hayatımızdaki kimliklerimizden, işimizden, sosyal statumuzdan bağımsız bir halde ÖZ olarak görürüz. Ve bu ayrışma haliyle özgürleşiriz. Özümüz ile bağlantıya geçtiğimizde sınırsız olasılıklar alanına da eriştiğimizi biliriz. İşte bu sınırsız

olasılık algısı ve ihtimali bizi özgür kılar. Korkulardan, endişelerden ve kaygılardan, maddesel boyutun tüm kısıtlamalarından özgür olmak. Ne hoş bir his! İşte değişim ve dönüşüm de aslında bedenden, madde boyutundaki sahip olduklarımızdan, kimliklerimizden ve ben lerimizden ayrışabilme becerimizi geliştirmekle ilgili. O zaman değişim ve dönüşüm anlamında yol aldıkça özümüze de yaklaşıyoruz ve özümüze yaklaşmak, ışığa ve özgürlüğe de yaklaşmak anlamına geliyor.

Varlığa bu hatırlatıcı olaylar asli ilkedden geliyor. Gerekli çaba ve cehit ortaya koyulduğunda bu gayretin karşılığında hatırlamaya sebep olacak karşılaşmalar, eş zamanlılıklar ve benzeri yardımlar akıyor. Varlığımızla iletişimimiz güçlendiğinde sezgilerimiz güçleniyor, sezgilerimizin doğru olduğuna dair güven duymamızı sağlayacak geri bildirimler alıyoruz. Evren öz varlığımızla ve sezgilerimizle bağlantılı olduğumuz bu yeni halimizi desteklediğini gösteriyor bize çok çeşitli vesilelerle.

Sanırım bizim tekamül yolculuğumuzun özeti, Işık halimizi hatırlamak ve tekrar Işık formumuza dönebilmek. Işık formumuzla parlayabilmek, değişim ve dönüşümü sağlayabilmek... □

Tekamül ve Cehit

Bilgehan Meral

EN ÇOK zorlandığımız anlarda ihtiyacımız olan taktik cehittir. Bizim varlığımızın öz bilgisi sonucunda mekanlar içinde sarf etmiş olduğumuz enerji çok değişkenlik göstermektedir. Bir sonuca ulaşmak için hedef koyduysak bir noktadan sonra otomatizmanın dışına çıktıkça şuurlu bir cehit performansı gerekmektedir. Buna bazı öğretilerde sürefor da denmektedir.

Nasıl ki profesyonel bir yüzücü daha hızlı yüzme için bütün vücudunu uygun olan yüzme şekline ayarlarken kulacını attığında daha ileriye ve daha ileriye elini uzatmaya çalışıyorsa veya tüm gün oruç tutmuş bir kişi orucun son dakikalarını sofraya oturup hazırlanmış olan yemeklerin kokularını alarak ve su dolu bardağa bakarak bekliyorsa tüm bunlar insanların fazladan gayretlerinin bir göstergesidir. İşe de yarar.

Burada önemli noktalardan birincisi cehidin varlıkların şuur seviyesine göre farklılık gösteriyor olmasıdır. Örneğin, alabalık familyası yumurtlama mevsiminde yokuş yukarı yüzerek hatta şelalelerden yukarı doğru atlayarak suyun kaynağına doğru otomatik olarak içgüdüsel bir şekilde ilerlemeleri ve ancak hedeflerine vardıklarında yumurtalarını bırakmaları üstün bir gayretin sonucudur. Aynı zamanda çok otomatik bir davranış olduğu da kesindir. Ancak dikkat edilmelidir ki bu aksiyonları sonucu o alabalık sürüsünün en kuvvetlileri ve en çok cehit gösterenleri bir sonraki nesli oluşturmaktadır.

Bunun yanında bir vazife uğruna şuurlu bir şekilde gösterilmiş yüksek gayretler, süreforlar vardır. Verebileceğimiz en çok bilinen örneklerden birisi Thomas Edison'dur. Edison okulunda başarısız olarak addedilmiş ve okuldan atılmasına rağmen yılmamış çöplüklerden topladığı dergilerle kendini geliştirmiş ve eğitimine devam etmiştir. İçindeki mucit ve meraklı tarafı hep onu araştırmaya ve eğitime daha çok itmiştir. Buraya kadar tam şuurlu olmasa da yüksek bir cehit ortaya koyan Edison, düşük voltajla çalışan ve halkın da kullanabileceği ampulü icat etmeği kafasına koymuş ve şuurlu

bir cehit ile çalışmalarına başlamıştır. Kendini yaşamdan soyutlayarak on bir ay içerisinde yüzlerce deney yapmasına ve bir türlü hedefine ulaşamamasına rağmen yılmamış ve günün birinde kopan ceket düğmesinin olduğu yerden sarkan ipliği görerek flamentin hammaddesi olarak bunu kullanması gerektiğini fark etmiş ve aylar sonra hedefine ulaşmıştır. Bu hedefe ulaşmak için on bir ay boyunca şuurlu bir efor göstermiştir.

Nasıl olsa Edison'un icat edeceği ve başarılı olacağı kader planı tarafından hazırlandıysa neden on bir ay boyunca beklendi de hemen icadın ipuçları yukarı tarafından verilmedi? Bu sorununun cevabının iki kıstası vardır. Birincisi insanlığın cehdi ve liyakati ikincisi de Edison'un cehidi ve liyakatidir. Her ikisi de kesiştiğinde Edison düğmesinin ipini fark etmiştir. Bir de elbette ki aynı vazifeye odaklanarak doğan birkaç

vazifedar kişi arasından en uygununun seçilmiş olması da önemli etkenlerden birisidir. Aslında o düğmenin ipliğinin ipucu olarak verilmesi daha önceden de başlamış olabilir. Fakat Edison'un farkındalığı liyakatin yeter miktarda oluşmasıyla beraber artmış ve ipi fark etmiştir.

Aynısı Isaac Newton için de geçerlidir. Daha önce çok kişinin başına bir madde düşmüştü ancak Newton'un liyakati ve

farkındalığının düzeyi o elmayı fark etmiş ve ünlü Newton kanunları üzerinde çalışılmaya başlamıştır. Dikkat edilmelidir ki Newton da o liyakate ve farkındalığa ulaşana kadar çok çalışmış ve şuurlu bir cehit göstermiştir.

Peygamberlerin hayatları da göstermektedir ki bir insan peygamber dahi olacak olsa yeterli cehti göstermesi kişiden beklenmekte ve eğer hedefinde sapsular olur ise kader planının tesirleri ve dürtüleri ile kişi tekrar yola sokulmaktadır. Örneğin, İsa peygamber öğretisini yaymaya başlamadan önce Mısır'dan Şam'a, Şam'dan Asya kıtasının içlerine kadar sırf eğitimi için dolaşmış ve kendini yetiştirmiştir. Yani O'na dahi peygamberlik hediye edilmemiş cehti gösterip liyakatinin yükselmesi beklenmiştir. İşte bunlar hep şuurlu cehit sınıfına giren davranışlardır.

Cehit ile ilgili en önemli etken de cehidin gösterildiği mekanın özelliklerine göre vafının değişmesidir. Yani nitelik ve nicelik açısından değişim göstermesidir. Buna en basit örnekte deniz ve karada yapabildiğimiz hareketlerdir. Bizler koşmak istediğimizde karada bir birim güç harcıyorsak aynı koşuyu denizin dibinde yapmak istersek kat ve kat daha fazla bir çaba sarf etmek zorundayızdır. Koşmak için göstereceğimiz cehti karada denizdekinden çok daha azdır. Ancak buna karşılık, zeminden belli bir yükseklikte hiçbir aletten yardım almadan uçar pozisyonda kalmak istersek denizde bunu çok az bir gayret göstererek başarabiliriz. Ancak bu sefer karada böyle bir aksiyonu göstermek için sarf edeceğimiz çaba alet olmadan yetersiz kalır. Fark

etmeliyiz ki denizde yataydan gelen direnç karada dikeyden gelmektedir. Buna karşılık yapılacak olan aksiyonlar için gösterilecek cehti niteliği farklılaşmaktadır.

Öyleyse soru şu olmalı: Dünya hayatında göstermiş olduğumuz cehti

ile liyakat kazanarak ileri gidiyor isek, hastalık, üzüntü, sıkıntı, ayrılık ve kötülük gibi daha sayabileceğimiz pek çok problemin olmadığı sevgi aleminde tekamül nasıl kaydedilir? Din kitaplarında dahi her istediğimizin zaten önümüze belireceği ve oluşacağı şuurlu bir maddeden bahsediyorsak böyle bir mekanda cehti nasıl gösterilir ve liyakat paralelinde tekamül nasıl kazanılır?

Biliyoruz ki sevgi aleminde de dualite kanunları işlemektedir ve kendisine has yoğunlukta ve şuurlu bir madde kullanılmaktadır. Yukarıda verdiğimiz deniz ve karadaki örnekte olduğu gibi cehtin mekana bağlı olarak vasfı değişmiş olacaktır. Yani bizim anladığımız ve imajine ettiğimiz cinsten ıstırap sonuçlu dualite kanunu kullanmak yerine bilgiye yönelik ve seçime dayalı yüksek konsantrasyonları sağlamak üzere cehtler oluşmaya başlayacaktır. Her mekanın ve zamanın kendine has cehti vasıflarını oluşturduğu bir gerçektir. Bu da dualite kanununu liyakatli bir şekilde kullanabilme bilgisi ile paralel olarak ilerler. Bizler de buna tekamül deriz. □

Ruh ve Madde Dergisi İstanbul Satış Noktaları

Bayi / Mağaza	Semt	Yakınında bulunan
Gökmen (Hülya Kurt)	Göztepe	Petrol Ofisi İstasyonu
Nihat Koyunoğlu	Kadıköy	Beşiktaş İskelesi
Erkal/Cenk Boztaş	Kadıköy	Eminönü İskelesi
Mephisto	Kadıköy	Postahane
Ergün Sarıaslan	Bakırköy	İDO İskelesi
Kabalıcı Kitabevi	Beşiktaş	Büyük Beşiktaş Çarşısı
Mephisto	Beyoğlu	İnci Pastanesi
Semer Kant	Beyoğlu	Erra Goppa
ArkeoPera	Galatasaray	Postahane
Kadir Tuncer	Şişli	Şişli Camii
Nezih Kitabevi		
Remzi Kitabevi		
D&R	İstanbul ve diğer illerdeki 40 şubeyi öğrenmek için lütfen sorunuz.	

Barbara Brennan Şifa Okulu Joy Adler ile Söyleşi

Gülbin Kınacıgil

1. Bölüm

Barbara Brennan Şifa Okulu Müdürü Joy Adler'in bir eğitimine katılan Gülbin Kınacıgil'in kendisiyle yaptığı söyleşi siz okurlarımıza sunuyoruz.

Gülbin Kınacıgil: Biliyoruz ki Barbara Brennan Şifa Okulunun bir öğretmenisiniz. Okulunuzun amaç ve fonksiyonunu okuyucularımızla paylaşabilir misiniz?

Joy Adler: Öncelikle ve en önemlisi, bu okul insanın gelişimi ve “şifacının kendisini iyileştirmesi” ile ilgilenmektedir... Bu, başkalarına nasıl yardım edeceğimizi öğrenmenin yoludur. Barbara Brennan, kurmuş olduğu bu şifa okulu öğretiminde, yaşamda iki temel vazifemiz olduğu prensibine dayanarak öğretisini verir. İlk vazifemiz, “yaşam vazifemizdir” ve bu kendimizin en derin

yaralarımızı iyileştirmemiz demektir. Bunu başarmak için yeterince cesaretimiz olduğunda ve acımız ile karşı karşıya geldiğimizde ve eğer istersek acımızın öte tarafına geçtiğimizde, o acımızda pek çok hayırlar olduğunu görürüz; bu deneyimlerin etrafında zamanında tutunmuş olan karanlık, durgun enerjileri temizleriz ve dünyaya sunacağımız eşsiz yeteneklerimizin farkındalığına ve asıl özüne ulaşırız. Bunu büyüterek, şifa bularak, bedenimiz dışında kendimiz hakkında pek çok şey öğrenerek başarırız. Ve bu kendi kendine şifa süreciyle, fiziksel ağrılara ya da hastalıklara neden olan ve yumuşak dokularda tutunmuş olan dirençlerimizi ve savunmalarımızı yumuşatmaya başlarız... O donmuş, geriye attığımız eski yaralarımızı ve olumsuz duygularımızı... Ve görürüz ki öncelikle, bize lütfedilmiş olan yaralanıp incinmektedir. Kendi hayat deneyimlerimiz, yaralarımız ile olaylar ve koşullar arasındaki derin empatiyi anlama sürecimizle kendimizi geliştiririz. Böylece, kim olduğumuz ve neden burada olduğumuz konusunda daha büyük bir anlayışa vararak bu yaralardan elde ettiğimiz kazançlarla, diğerlerine kendi süreçlerinde daha kolaylıkla yardımcı oluruz. Ve de başkalarına kendi yaralarımızı iyileştirmede yardımcı olmak için kendi yaralarımızdan elde ettiğimiz kazançları kullanmak şeklindeki “Dünya vazifemize” başlarız.

Doğaldır ki, kendi yaralarımızın olduğu alanlar bizim uzmanlık alanlarımız olur. Ve böylece elde ettiğimiz bu lütuflarla dünyaya ve insanlığa hizmet ederiz.

Dünya vazifemizi yaşadığımızda, kaderimiz gerçekleşmiş olur. Barbara'nın her zaman severek

söylediği gibi, “Eğer arzularınızı izlerseniz, bu sizi en büyük hazlara ulaştıracaktır...” Şifa tutkunuz haline

geldiğinde, bu sizin kendinizi en iyi şekilde gerçekleştirmenizi sağlayacaktır, okuldan gelen yeteneklerinizi nasıl kullandığımız ve bütünleştiğiniz hiç fark etmez. Sonuçta Barbara, insanları kendilerine dönmeleri, kendi iç yuvalarına ulaşmaları için eğitir ve onlar da başkalarına bunu kendilerinde gerçekleştirmeleri için yardımcı olurlar. Bizim mezunlarımızdan avukat olanların şifayı yasal uygulamaları ile bir araya getirdiklerini gördüm. Şifacı şeflerin, besleyicilik ve biyokimyasal bakış açısıyla bir bireyi beslerken ve büyütürken gıdalara bir şifa verebilme özelliği kattığını görüyoruz. Barbara Brennan Şifacılık Okulu programında çabalayarak ve zorluklarla kazanılan becerilerin hayata katılmasının ve birleştirilmesinin sonu yoktur... Bu her bireye özgü bir yoldur.

Dünyaya sadece en iyi eğitimi getirebilmek için can atan birinin yanında bulunmak müthiş bir deneyim. Barbara bunu, bize Şifa Bilimi Becerilerini öğreterek ve bizi sınırlarımız ve etik konusunda eğiterek gerçekleştiriyor. Şifacıların kendi terapileri, grup terapileri ve şifaları ile kendilerini iyileştirdiklerini ve meselelerini hallettiklerini ve bu süreci belgelemeleri gerektiğini iddia etmektedir. Eğiten kişi olarak hem

kendimiz için hem de gözetim altında yaptığımız şifaları (iyileştirmeleri) belgeyerek eğittiğimiz birey için... Bu elbette ki böylesi bir profesyonel mükemmelliğin yaratıcısıdır. Gerçekte, *okulun amacı ve fonksiyonu* budur.

Ve tabii ki Barbara her şeyden önce bir bilim insanıdır. Araştırmanın ne kadar önemli olduğunu bilir. Mezunlarımız okuldaki inanılmaz eğitimlerinden dolayı oldukça büyük itibar görmektedir ki ABD'deki pek çok büyük eğitim hastaneleri ve üniversiteleri, ameliyathanelerinde cerrahlarla birlikte (yan yana) çalışmalarını için özellikle mezunlarımızı istemektedirler. Bu, Barbara'nın böylesi inanılmaz bir program ile kazandığı ünden dolayıdır. Mezunlarımızın ne kadar iyi eğitildiği bilinir. Okulun öğretilerindeki temel ilkelerden biri şudur: "Biz ancak daha önceden gittiğimiz yere danışanımızı götürebiliriz." Bu ders bende kişisel olarak işe yaradı ve halen danışanlarıma bu gerçeği öğretmekteyim. Okul aynı zamanda dünyanın en ayrıntılı eğitimini vermektedir. Bana göre, okuldaki bir hafta 100.000 dolarlık bir terapiye eşdeğerdir. Örnek olarak, okuldaki bir öğrencinin zamanı şöyle geçer:

Kişisel şifa için daha büyük bir ışıkla dolmak amacıyla öğrencilerin yeteneklerini artırmak için büyük meditasyon ve kanallaşma grupları vardır. Öğrencilere kendi duygusal,

psikolojik, ruhsal ve fiziksel iyileşmelerinde (şifalarında) yardımcı olacak ve şifa sırasında danışanlarına nasıl yardımcı olacakları ve değerlendirme yapacakları konusunda rehberlik edecek ve görüşlerini bildirecek deneyimli öğretmenlerin eşliğinde uygulamalı eğitimleri içeren ve daha küçük gruplar halinde sınıflar ve dersler vardır.

GK: Size şifa ya da iyileşme amacıyla gelen hastaların şifa süresince deneyimlediklerinden bahsedebilir misiniz?

JA: Şimdi burada Barbara'dan bir alıntı yapmak istiyorum. Çünkü kendisi, *Işığın Doğuşu-Kişisel Şifaya Yolculuk* (Meta Yayınları) kitabının "Şifanın Yedi Evresi" adlı Yedinci Bölümünde bunu en iyi şekilde özetlemiştir:

"Şifa sürecindeki insanları izlediğimde, sürecin hiçbir zaman düzgün ve akıcı olmadığını ve hatta sağlık açısından artan bir biçimde dolambaçlı hale geldiğini fark ettim. Çoğu zaman insanlar, ani bir içsel gelişim deneyimlediler. Daha sonra hastalarda sanki bir gerileme oldu. Bu noktada, sıklıkla tedaviyi sorguladılar. Pek çok kere,

gelmeden öncekinden daha kötü olduklarını düşündüler. Enerji alanları gerçekten daha iyi durumda olduklarını açıkça gösteriyordu. Enerji alanlarındaki dengesizlikler oldukça azdı, organları çok daha iyi çalışıyordu. Alanları daha dengeli olmasına

rağmen, yine de dengesizlikleri *daha şiddetli* deneyimlediler. Hatta bazen ağrıları daha da kötüleşti. Olmakta olan şey aslında, bir zamanlar 'normal' olarak kabul ettikleri dengesizliklere karşı artık daha az hoşgörülü ya da dayanıklı olduklarıydı.

Kısacası daha sağlıklıydılar. Ayrıca insanların iyileşme süreçlerinde farklı dönemlerin içinden geçtiklerini fark ettim. Bu dönemler, kişinin normal dönüşüm sürecinin bir bölümüydü. *Şifa, fiziksel değişimin yanında zihinsel, duygusal ve ruhsal değişimi de gerektirir.* Her insan, kişisel şifa süreci ile ilgili meseleleriyle olan ilişkisini tekrar değerlendirmek ve bunları yeni bir bağlamda ele almak durumundadır.

İnsanlar öncelikle ortada bir sorun olduğunu kabul etmek ve bu sorunu deneyimlemek (hissetmek) için kendilerine izin vermek zorundadırlar. Durumu inkar etmekten vazgeçmeleri gerekir. Kişinin 'daha kötüleştiğini' hissettiğinde, durumu inkardan vazgeçtiğini ve soruna başka bir bakış açısıyla yaklaşmak konusunda bilinçlendiğini gördüm. Hastalar çoğu zaman daha kötüye gittiklerinden dolayı kızgın olduklarını düşünüyorlardı. *Aslında uğraşacak daha fazla şey olmasından dolayı kızgındılar.*

Bu durumda hastaların çoğu işi kolaylaştırmanın bir yolunu arıyorlardı, kolay bir çıkış istiyorlardı. Çoğu, 'Bunun üzerinde yeterince çalıştım.' ya da 'Hayır, bir daha olmasın.' gibi şeyler söylüyorlardı. Sonuçta, kişi eğer daha derine gitmek istiyorsa, 'Peki, tamam, haydi bu işin peşine düşelim,' şeklindeki ifadelerle bir sonraki aşamaya geçme arzusunu belirtebilir.

Şifa, terapi gibi kişiyi spiral bir öğrenmeye taşıyan döngüsel bir

süreçtir. Kişi daha derine, gerçek benliğin hakiki ve saf doğasına ulaştıkça, her devirde daha fazla içsel kabullenmeye ve daha fazla değişime ihtiyaç duyar. Her birimizin ne kadar derine ve uzağa gideceği *tamamen kendi özgür seçimimizdir.* Her birimizin bu spiral (sarmal) yolculuğu nasıl yaptığımız ve hangi yol haritasını kullandığımız yine kendimizin özgür iradesidir. Doğrusu, bu her yol için farklıdır. Her rahatsızlık, şifayı hızlandırmak açısından hastanın içinde *değişimi gerektirir ve her değişim de bir terk edişi, teslimiyeti ya da hastanın bir tarafının ölmesini gerektirir* ki bu bir alışkanlık, meslek, yaşam tarzı, inanç sistemi ya da fiziksel bir organ olabilir. Böylece siz hasta / kendiniz / şifacı olarak, Dr.Elisabeth Kubler-Ross'un *Ölüm ve Ölmek Üzerine* adlı kitabında anlattığı ölüm ve ölmenin beş safhasını deneyimlersiniz. Bunlar inkar etme, kızgınlık, sorgulama, depresyon ve kabullenmedir. Aynı zamanda iki safhadan daha geçersiniz: *yeniden doğuş ve yeni bir hayatın yaratılışı.* Bunlar şifa sürecinin doğal tarafıdır. Şifacı için en önemli olan hastayı içinde bulunduğu safhada kabul edip onu bu durumdan çıkarmaya çalışmamaktır. Evet, fiziksel bir tehlike söz konusu olduğunda şifacı, hastaya bu durumdan çıkması konusunda yol gösterebilir fakat bu yavaş ve yumuşak bir rehberlik olmalıdır."

GK: Kendi bilgi ve deneyimlerine göre bir insan varlığını nasıl değerlendiriyorsunuz? Kendi eğitim ve kariyerinizin ışığı altında, insan varlığının tanımını yapabilir misiniz?

JA: Bu soruya cevap olarak, şu anda şifacı ve öğretmen olarak

uzmanlaştığım konuda nasıl çalıştığımla ilgili bir örnek vermek istiyorum. Savaştan derin bir biçimde hasar görmüş ve etkilenmiş olan bir babayla büyümüş olduğum için, onun travma sonrası gelişen gerilim anksiyetesi ve buna eşlik eden ve acı veren inkar edişler ve aileyi etkileyen geriye dönüşlere bağlı olarak bende sanki “savaş bölgesinde” büyümüşüm gibi bir his gelişti. Şifam süresince (Brennan programının rolü, fonksiyonu ve bundan sonraki ben ile ilgili olarak ilk soruda değindiklerime dayanarak), duygusal olarak dengesiz bir otorite figürünün olduğu bir aile ortamında büyüyen bir çocuk olarak, üzerimde yaratılmış olan etkileri ve duyguları kabul etme ve bunları itiraf etme (inkardan vazgeçme ve teslimiyet) ihtiyacımı tahmin edebilirsiniz. Deyim yerindeyse, geçmişle ilgili kendi hapishanemden gittikçe daha çok özgürleştim. Ve kendi kendimle uzlaşabildim.

Şifa buldukça, travmanın bir insanın duygusal varlığını nasıl derinden etkilediğine ve dengesizleştirdiğine dair daha kapsamlı bir empatiye ve anlayışa ulaştım. Bu benim Albany, NY ve Manhattan’daki çalışmalarında bir uzmanlık konusu haline geldi. Derin duygusal zorlama, travma ya da tacize maruz kalan ve sonuçta bundan dolayı istediklerini gerçekleştirmeleri engellenen bireylere karşı içten bir sempati duymaktayım. Kişinin fizyolojisini zapt eden ve sonuçta fiziksel ağrıya, korkulara, endişeye, enerjinin tükenmesine, depresyona ve stresle ilgili hastalıklara neden olan bu durumlardan duygusal olarak kurtulmalarında onlara yardımcı olmak amacıyla şifa planları ya da

stratejileri geliştirmek için çalışıyorum. Bunu yaparken, temel olarak kendi hikayelerini ve geçmişlerini, tıbbi olarak aldıkları ilaçları ya da maddeleri ve hayat tecrübesi ile ilgili olarak danışanıyla yaptığım sohbetleri dikkate alıyorum ve bu duyguları vücutlarında tuttukları yerleri “hissetmeleri” konusunda onları yüreklendiriyorum.

Hücrelerde geçmiş travmalardan neler tutulduğunu bir kere tespit edip onlarla bağlantı kurmaya ve şifa seanslarında bunları temizlemeye başladıkdan sonra, fiziksel sağlık, duygusal, ruhsal ve psikolojik denge sıklıkla sağlanır. Danışanın duygusal boşluk, travma ya da rahatsızlığa bağlı geliştirmiş olabileceği pek çok hastalık şifa bulabilir (bunlarla yüzleşip bunları hissederek ve buralarda tutunan eski enerjileri temizleyerek dengeye getirilir) ve danışan yeni keşfedilmiş bir sağlık, denge ve iyilik hali deneyimler. Bu onları hayattan tat almaları yolunda özgürleştirir.

(Devam Edecek)

BİLYAY VAKFI, MTİA DERNEĞİ VE RUH VE MADDE YAYINLARI FACEBOOK'TA!

Değerli Okurlarımız,

Bugüne kadar BİLYAY Vakfı ve MTİA Derneği olarak, merkezimizdeki konferanslar, Bilyay Akademi seminerleri, diğer özel çalışmalarla sizlere ulaşip Ruh ve Madde Dergisi ve yayınladığımız kitaplar aracılığıyla sizlerle hep iletişim içinde olduk.

Artık günümüz etkili iletişim araçlarından interneti ve sosyal paylaşım sitelerini kullanarak da bize ulaşip duyuru, etkinlik ve taze haberlerimizi takip edebileceksiniz.

Böylece, sizlerle var olan iletişimimizi daha yakın ve sürekli bir hale getirip dilek, öneri ve beklentilerinizi öğrenme şansımız olacak.

Dilerseniz internetteki facebook gruplarımızı

BİLYAY VAKFI ve MTİAD

<https://www.facebook.com/pages/Bilyay-Vakfi-ve-Metapsişik-Tetikler-ve-İlmi-Araştırmalar-Derneği/1447165268909069?fref=ts>

THE DIVINE ORDER AND THE UNIVERSE

<https://www.facebook.com/pages/The-Divine-Order-and-the-Universe/290702101086360>

RUH VE MADDE KİTAP KULÜBÜ

<http://www.facebook.com/groups/205985712775099/>
adreslerinden ziyaret edebilir, ÜYE olabilirsiniz.

Bu gruplarda periyodik olarak anketlerimiz, ödüllü sorularımız ve bazı sürprizlerimiz de olacak. Katılımızı bekliyor, ilginize teşekkürler ediyoruz.

Ruh ve Madde
Yayınları

Ruhun Tamamlanmamış İşi

Roger Woolger

GEÇMİŞ YAŞAMLARI hatırlamanın faydası, genellikle uzun süredir gömülmüş ya da bloke edilmiş hislerin yüzeye çıkarılabilmesi ve serbest bırakılmasıdır. Eski korkular yeniden etkinleştirilebilir ve temelsiz oldukları görülebilir: bunların günümüzde artık geçerli olmadığını, psişeye bir biçimde kaydedilmiş eski öyküler olduğunu fark ederiz. Genel olarak, travmalar ve ciddi mücadelelerin, zamansız ölümlerin yaşandığı ömürlerde, fobi ya da travma motifleri aktarılır. *Karma* sözcüğünün anlamlarından biri aslında “çalışma”dır; bugünkü koşullarda, bunu genellikle “ruhun tamamlanmamış işi” olarak çeviriyorum. Yapamadığımız işler, bir ömürde deneyimlediğimiz başarısızlıklar, görünüşe göre ruhun süregelen görevleri olarak aktarılmaktadır; yeniden bedenlenen şuur yeni koşullar ve yeni fırsatlarla bu dünyaya döndüğünde bu işleri yeniden yapmaya çalışır.

Geçmiş Yaşam Senaryolarını Yeniden Oynamak

SUURDIŞI bir biçimde taşınan eski öyküler, şu anki yaşamlarımızı belirleyen sürekli senaryolar ve kompulsif motiflerin arkasındaki itici güç olabilir. Talihsizlikleri, kötü ilişkileri veya kalıcı mutsuzlukları kendimize çekeriz. Örneğin bir kötü ilişkiden diğerine koşan, her zaman aynı ihanet senaryosunu oynayan ve kronik olarak kazaya meyilli insanları hepimiz tanırız.

Bir zamanlar, sürekli fiziksel kazalar geçiren, kolunu bacağını kıran ve kötü şans kurbanı olan bir danışanım vardı. O kadar çok trafik kazası yapmıştı ki arkadaşları onun arabasına binmiyordu. Bir regresyonda problemini keşfettiğinde, kendini bir geçmiş yaşamda devasa bir gelgit dalgasının altında kalmak üzere olan Polinezyalı bir kadın olarak gördü. Dalga tüm köyü silip süpürürken dehşet verici ölüm düşüncesi şu olmuştu: “Bundan asla kaçamam. Dalga beni alıp götürecektir.” Bugünkü yaşamı boyunca her şey ona çarpıp durmuştu: arabalar, atlar ve daha bir sürü büyük nesne. Polinezyalı kadının dehşetinden kurtulduktan sonra kazalar sona erdi.

Bu tür bir karmik senaryonun izi, hemen her zaman geçmiş yaşamdaki bir kişisel trajedi, travma veya afete kadar sürülebilir. Örneğin sevdiklerimizi kaybetmek, bir ayaklanma ya da savaş sırasında her şeyini yitirmek, tehcir edilmek ya da hapsedilmek, çocukken öksüz kalmak, sokakta açlıktan ölmek, düşman istilası, tecavüz veya köleleştirilmek; bunların hepsi, Shakespeare’in Hamlet’inin ünlü

sözlerindeki “binlerce doğal darbe” gibi yüzeyde kalır. Bu tür travmalar, ruhun dengesini derinden sarsar ve bazı parçalarının duygusal olarak dondurulmasına neden olur. Sanskrit dilinde *samskara* adı verilen ıstırap motiflerini oluştururlar; bunlar, ruhtaki derin ve acı yaralardır ve ömürden ömre taşınır. Duygusal ve maddi kayıplar, şiddet, istismar, terk edilme, ihanet veya günah keçisi olmaktan kaynaklanan psişik yaralarının bir ömürden diğerine miras bırakılmasından çok azımız kurtulabiliriz. Oluştukları

ömürde nadiren iyileştirilen bu yaralar, karmanın anahtar rol oynadığı çok etkileyici bir oyun olan Shakespeare’in *Kral Lear* oyununda söylendiği gibi “bize musallat olan” şeyler gibi geri dönerler. İnsanlık tarihi istilalar, katliamlar, savaş ve ayaklanma dönemlerindeki zalimliklerle doludur. Geçmiş yaşam öyküleri de genellikle zamansız ölümleri içerir. Bu öykülerin hiçbiri hoş değildir, çok azı kahramancadır ama şiddetli olanların bir diğinin çürük dişi çekmesi gibi kökünden çıkarılması gerekir.

Ruhun Ölümünden Sonra Gittiği Yer

GELENEKLERİN geniş yelpazesi hakkında yapılan değerli çalışmalar sayesinde ölüm, geçiş ve yeniden doğumu her zamankinden daha derin bir biçimde anlıyoruz. Hastanelerde, tedavisi olanaksız hastalarla yapılan çalışmalar inkar alışkanlığımızı kırmamıza ve ölüme hakkını vermeyi öğrenmemize yardımcı olmuştur. Raymond Moody, Kenneth Ring ve Elisabeth Kübler-Ross gibi öncülerin yazıları, öteki tarafta bizi nelerin beklediği hakkında ipuçları vermiştir. Ölüme yakın deneyimlerin bu etkili muhasebelerinde, klinik olarak ölen ama geri dönen insanlar tünellerden geçerek bir ışık dünyasına gittiklerini, dünya üzerindeki yaşamlarını derinden etkileyici bir biçimde gözden geçirdiklerini, atalarının ve diğer aydınlık varlıkların ruhlarıyla karşılaştıklarını ya da kozmosta huşu verici yolculuklara yönlendirildiklerini aktarmaktadır. Son olarak, genellikle büyük bir acıyla bedenlerine dönmektedirler ama yaşam ve ölüm hakkındaki inançları, şuuruları ve tutumları sonsuza dek değişmektedir. Kendi dosyalarımdaykiler de dahil olmak üzere, geçmiş yaşam regresyon değerlendirmeleri de benzer bir biçimde ölümün ötesine geçme, kişinin yaşamını gözden geçirme, ruhlarla ve rehberlerle karşılaşma ve başka boyutlara seyahat etme deneyimlerini yansıtmaktadır.

Birçok regresyon yaptıktan ya da gözlemledikten sonra, göçen ruh ya da canın bedenden ayrılırken kendini içinde bulabileceği üç temel hal olduğunu gördüm:

Dünyaya bağlı: Göçen ruh, dünyasal yaşamının sona erdiğinden habersiz olarak bu dünyada sabit ya da hareketli bir biçimde kalır.

Tamamlanmamış veya sorunlu: Ruh, ölümden sonraki daha yüksek aleme gider ama bir karmaşa içinde, sona ermiş olan yaşamı saplantı haline getirir; bu karmaşa ortadan kaldırılmazsa (ve çoğu zaman ortadan kalkmaz) sonraki yeniden doğumda tekrar kendini gösterir.

Tamamlanmış veya aydınlanmış: Ruh, dünyasal hatıraların artıklarından tamamen kurtulur ve daha yüksek bir düzleme, saf ışık alemine huzur dolu bir biçimde gider.

Geçmiş yaşamlarla çalışan bir terapist olarak asıl yaptığım iş, doğal

olarak bu kategorilerin ilk ikisiyle ilgilidir. Çünkü travmatik ve trajik öyküler, beraberlerindeki korkular, başarısızlıklar ve “çıkılmazlar” ile birlikte bize derin karmik motiflerin oluştuğu yeri, bunların nasıl oluştuğunu ve bizi bugün bile nasıl etkilediğini tam olarak gösterir.

Ruhun geçişine ilişkin anlayışımızı daha da derinleştirmek için Tibet Budist geleneğinin ve Batı’daki öğretmenlerinin bilgeliğine göz atabiliriz. Kırk yıl önce, yalnızca Budizm hakkında ihtisas yapmış kişiler (ve Carl Jung) ölümün ardından bedenden ayrılan ruha açık talimatlarıyla *Bardo Thodol* (Tibet’in Ölüler Kitabı) hakkında yeterli bilgiye sahipti. Bugün, antik metnin harikulade bir açılımı olan

Sogyal Rinpoche’nin *Tibet’in Yaşam ve Ölüm Kitabı*’na¹ sahibiz. Bu kitapta, psişenin ölümden sonra geçtiği şuur aşamalarını aydınlatmak için arkaik semboller, modern psikospiritüel dilde açıklanmaktadır.

Tibet görüşünde *bardo* (“ara”, yani ömürler arasındaki ara bölge) olarak adlandırılan ölümden sonraki alem, gerçek bir yerdir. Tibet geleneği, ruhun bedenden ayrıldıktan sonra bu ara bölgede bir süre geçirdiğini ve bir dizi deneyim yaşadığını öğretir; bu kısmen ruhun geride bıraktığı ömrü salıvermesine yardım ederken, kısmen de “tamamlanmış” veya “aydınlanmış” hale gelerek dünya düzlemini tamamen terk etmeye hazırlanması içindir. Ruh, ölen kişinin tamamlanmamış psikolojik problemlerini yansıtan kişilerle, varlıklarla ya da enerjilerle yüzleşebilir.

Ölen şuur, karşılaştığı bu zorlu kuvvetleri sindiremezse yeniden doğar ve dünyaya gönderilir. Tibet öğretilerinde olağandışı olan nokta, ölümden sonra şuura tam bir insan şuru, esasen dünya üzerinde bir bedendeymiş gibi davranılmasıdır. Sogyal Rinpoche bunu etkileyici bir ifadeyle özetler: “Tibet Budizmi, ölüm ve doğumun her ikisinin de başka bir yerde değil, zihinde olduğu yönünde halen devrim niteliği taşıyan bir kavrayış sunmuştur.” Nihayetinde ister bir bedende olun ister beden dışında, zihin süreklidir. O halde, doğum ve ölüm çok derin, sürekli bir döngünün parçasıdır. Psikolog Stanislav Grof ve diğerlerinin rahim içi regresyon üzerinde yaptığı olağandışı çalışma, fetüs doğum

anına yaklaştıkça ve rahimdeki basınç kuvvetlendikçe, karanlık ve acı dolu hatıraların uyarıldığını ortaya koyar: parçalanma, çarpmıha gerilme, yanma, ezilme ve her türden korkunç ölüm hatırlanır. Doğum kanalının kendisi, ruhun bedenden ayrılınca geçtiği tünelin bir ayna imajıdır. Bedene geri dönmek bu tünelin tersidir ve acı doludur. *Other Lives, Other Selves* adlı kitabımda ölüm, doğum ve aradaki alemin bir tür döngü oluşturduğunu ve dünyaya geliş biçimimizin, bir önceki ömürde nasıl öldüğümüzü yansıttığını ifade etmiştim. Basit bir örnek vermek gerekirse, göbek kordonu boynuna dolanmış bir biçimde doğan bir kişi, kendiliğinden geriye gitse, bir önceki ömründe nasıl asıldığını hatırlayabilir.

Ölüm Düşüncelerimiz

GEÇMİŞ YAŞAMDA ölüme ilişkin Gen yaygın regresyon deneyimi -ölüm ister huzur dolu bir biçimde gerçekleşsin, ister şiddete dayalı bir ölüm olsun- kişi kendini bedeninden ayrılırken ve yukarı doğru uçarken görür. Bedenden ayrılan ruh bazen beden üzerinde durur, her şeyin bittiği gerçeğini özümsemeye çalışır ve beden gömülene ya da yakılana dek beden üzerinde dolaşmaya devam edebilir. Ama “dünyaya bağlı” bir ruhun aksine, bedenden ayrılan bu ruh, öldüğünün farkındadır ve bu farkındalık, ruhun bardonun daha yüksek boyutlarına çıkabilmesinin önünü açar. Geçiş, gerçekten de çok güzel olabilir; kişi dünyayı yukarıdan görür, yaşamının panoramik, düşsel bir özeti görür ve belki de dünya üzerinde kalan sevdiklerinin yaşamlarına devam edişlerini görür.

¹ Türkçesi Dharma Yayınları tarafından yayınlanmıştır.

Sonunda, başka bir boyuta, başka bir aleme ulaşma hissi vardır.

Ama ölümün koşulları zorluyorsa veya kişi ölümden önce herhangi bir biçimde duygusal olarak zarar gördüyse -örneğin içerlemişse, intikam isteği duyuyorsa, suçluluk hissediyorsa, yalnızca veya korku duyuyorsa- bu duyguların ve bunlarla bağlantı düşüncelerin yoğunluğu, bedenden ayrılan ruhla birlikte kalır ve bu geçişin potansiyel olarak yükseltici ve rahatlatıcı boyutlarını gizler. Bundan yıllar önce, W. Evans-Wentz'in ünlü *Tibet'in Ölümler Kitabı* çevirisinde düştüğü bir not beni çok etkilemişti: "Budistler ve Hindular, ölüm anındaki son düşüncenin bir sonraki enkarnasyonun karakterini belirlediğine inanır." O zaman bu zamandır, regresyon çalışmalarında insanların bir geçmiş yaşamda ölürken neler hissettiğine çok dikkat ediyorum. Ölüm deneyiminin ve insanların yaşama tutunma biçiminin -kızgın bir biçimde, acılı bir biçimde veya umutsuz düşüncelerle ölmek-

şimdiki yaşamlarında yaşama karşı tutumları hakkında çok şey söylediğini gördüm.

Ölüm anında oluşan tipik düşünceler ve hisler, binlerce regresyonda kaydedilmiş durumdadır. Bir saldırı sonrasında ölüme terk edilen ya da kaybolan çocuklar "Beni istemediler," ya da "Beni umursamadılar," diye düşünmektedir. Kendi başına mücadeleye terk edilen ve tek başına ölen insanlar "Her şeyi kendi başıma yapmalıyım," veya "Bana yardım edecek kimse yok," diye düşünmektedir. Bir kıtlıkta ölen insanlar "Yetmedi, hiçbir zaman yetmedi," demektedir. Konuştukları sözler yüzünden ya da bir çizgiyi aştukları için öldürülen insanlar "Çenemi tutmalıydım," veya "kendimi tutmalıydım," demektedir. Bazıları suçluluk hissetmektedir: "Daha iyisini yapabilirdim," "Hepsi benim suçum," veya "Yeterince iyi değildim." Düşünceler bazen intikam dolu da olabilmektedir: "Onlara gününü

göstereceğim," veya "Bana nasıl zarar verdilerse, ben de aynı şekilde onlara zarar vereceğim." Kendimiz hakkında negatif düşüncelere sahip olabiliriz: "Hiçbir işe yaramam ben," "Elimden hiçbir şey gelmedi," "Onlara yardım edemedim," "Onların güvenini boşa çıkardım" veya fiziksel başarısızlıklar hakkında düşünebiliriz: "Bir daha asla yürümeyeceğim," "Tuzığa düştüm," "Bundan asla kurtulamayacağım." Aşağılayıcı bir cinsel davranışa zorlanan biri, "İğrenç biriyim," diyebilir. İhanete uğrayan biri "Bir daha hiç kimseye güvenmeyeceğim," "Gerçekte ne hissettiğimi göstermem güvenli değil," "İnsanlara güven olmaz," "Hepsi yalan," gibi şeyler söyleyebilir. İnsanlar çaresizlik içinde öldüğünde ya da hapsedilmek ya da köleleştirilmek gibi umutsuz koşullara mahkum edildiğinde, depresyonun ve negatifiğin tohumları gelecek enkarnasyonlara atılır: "Ne anlamı var ki?" "Niye kendimi sıkıntıya sokayım?" "Her zaman onlar kazanır," "Bu asla değişmez."

Madeline: Kronik Ağrı Geçmişteki Barbarlığın Bir Hatırası

GEÇMİŞ YAŞAM ölüm senaryolarında sıkça karşılaşmadığımız çok yıkıcı türden bir ölüm düşüncesi, suçluluk hissetmek ve kendinden nefret etmekle ilgilidir. Madeline adını kullanacağım bir kadın, yaşamının büyük bir bölümünde boyun ve omuz bölgesinde ciddi ağrılardan şikayetçi olmuştu. Her türlü beden çalışmasını yapmasına rağmen, ağrı hiçbir zaman tam olarak geçmemişti. Öğrenme güçlüğü çeken çocuklardan sorumlu olan bir sosyal

görevliydi. Çok nazik bir kadındı ve danışanlarına çok özenli yaklaşıyordu. Ama ortaya çıkardığı geçmiş yaşam öyküsünde, çok sayıda köleye acımasızca davranan bir köle sahibiydi ve günün birinde, köleler intikam almaya karar vermişlerdi. Bir binanın arkasında saklanıp efendilerine saldırmışlar ve üzerine çullandıkları efendilerini döve döve öldürmüşlerdi. Son ölümcül darbe, boyun bölgesine vurulan bir darbeydi.

Köle sahibi ölürken, neler olup bittiğini ve kendisine ne kadar çok öfke duyulduğunu çok net bir biçimde anlamıştı; ölürken "Onlara acımasızca davrandım. Bu sonu hak ettim," diye düşünmüştü. Bedeninden ayrıldığında ve kendisine vurmaya devam eden öfkeli kölelere yukarıdan baktığında, şu düşünceleri kendisiyle birlikte taşıyordu: "İnsanlara bu şekilde davranmamalıydım. Cezalandırılmayı hak ettim." Hiç de şaşırtıcı olmayan bir biçimde, boyun ve omuz ağrıları köle sahibinin "hak ettiği cezayı" gördüğü bölgelerdi ve eski acıların kalıntıları, Madeline'in bedeninde kendilerini göstermişti. Madeline, boynundaki bu ağrıyı bütün yaşamı boyunca taşımasının nedenini hemen fark etti; bu, köle sahibinin suçluluğunun fiziksel kalıntısıydı. Bedeninin maruz kaldığı eski şiddeti yeniden oynayarak kendini suçlamaya devam ediyordu. Bu yaşamında yardıma ihtiyacı olan çocuklarla çalışarak, köle sahibinin kötülüklerini telafi etmek istiyordu. Tüm bunları görebildikten ve eski köle sahibinin kölelerle konuşmasını ve onlardan af dilemesini sağladıktan sonra, suçluluk hissinden ve ağrılardan kurtulduğunu hissetti.

Doğru Yaşamak, Doğru Ölmek

ÖLÜM ANINDAKİ bu tamamlanmamış düşüncelerin merkezinde en temel insani tutkular vardır. Acemi askerler daha çok acı çekebilir; savaş meydanında çok genç ölürlere; kendilerini yok yere ölüme sürükleyenlere karşı öfke duyarlar. Bazıları da sevdiklerini geride bırakmaktan derin bir üzüntü duyarlar ve daha fazlasını yapamadıkları için pişman olurlar. Takıntılı intikam düşünceleri, ruhu başladığı işi tamamlamak için başka bir enkarnasyona yönlendirebilir. Ölüme yakın deneyimlerle ilgili birçok anlatım, son bulan ömrün otomatik bir değerlendirmesini sunsa da geçmiş yaşam ölüm senaryolarında durum her zaman böyle değildir. Çünkü intikam hisleri çok güçlüyse, bunlar ruhu hiç düşünme fırsatı bırakmadan doğrudan yeniden doğmaya sürükleyebilir. Ya da bir katliam sırasında oğlunu yitiren ve daha sonra da “Onu bulmam lazım; onun yanında olmam lazım,” diye düşünürken kendisi de

ölen bir annenin düşünceleri aynı ölçüde takıntılıdır. “Onu bulmam lazım,” şeklindeki kararlı bir düşünce, kaçınılmaz olarak ruhunun başka bir ömürde oğlunun ruhunu takip edeceği ve yaşamlar arasındaki alemde geçmiş yaşamını gözden geçirmek için hiç vakit bulamayacağı anlamına gelir.

Takıntılı geçmiş yaşam kişilerinin çoğu zaman unuttuğu çok basit bir olguyu vurgulamak istiyorum: *Geçmiş yaşam geçip gitmiştir!* Geçmiş yaşamlarındaki düşüncelerine ve tutkularına aşırı bağlı insanlara seminerlerimde sık sık söylediğim gibi, birçok geçmiş yaşamı hatırlamanın asıl nedeni onları unutmaktır. Daha basit bir biçimde ifade etmek gerekirse, Mevlana'nın sözleriyle: “Bir sufi geçmişin tamamen son bulunduğunu bilir!”

Birçok zorlu yaşamın acı, mücadele ve karmik izlerine rağmen, hafıza bankalarımız yatağımızda huzurlu bir biçimde ve sevdiklerimizin yanında öldüğümüz mutlu yaşam öyküleriyle de doludur. Bu tür geçmiş yaşam deneyimlerine sahip insanlar, iyi bir yaşamın sonrasında daha yüksek alemlere yükseldiklerini, sevgi dolu ışıktan varlıklar tarafından karşılandıklarını ve genellikle de atalarını gördüklerini aktarmaktadır. Tibet geleneği, en iyi ölüm şeklinin, bu fani dünyayı şuur ve huzurlu bir biçimde terk etmek ve mümkünse yanımızda hiçbir düşünce, his ya da bedensel ağrıyı taşımamak olduğunu söyler. Sınırsız zihinlerimizin saf aydınlığını ancak tamamen boş hale gelirse, bilebileceğimizi öğretir. □

Yazarın Ruh ve Madde Yayınlarından çıkan *Geçmiş Yaşamalarınızı İyileştirmek* adlı kitabından yapılan alıntıyı çeviren: Tufan Göbekçin, özetleyen: Neslihan Kosova.

AKIŞ

Çare Gönüldedir

Cüneyt Gültakın

Bir seher vaktinde gördüm ışığı

Aslanla ceylan yan yan eğleşirken

Aklım gitti bıraktım karanlığı

Yüce bir deryada can söyleşirken

Aşkın yolu bitmez tükenmez uzar

Nice yolcu sözünü tutmaz bozar

Nicesi o baldan yer azar azar

Dur kaşıma yaran iyileşirken

Çakal sürüleri leşin peşinde

Gariban halince kendi işinde

Elbet bir iş var bu işin içinde

Çare gönüldedir insan dertleşirken

Daha istemem dünya maddesini

Doldurmuş çoktan bütün raddesini

Gönül arar ışıktan caddesini

Dünya biter mekan değişirken. □

Ötealem Deneyleri

Dr. Gary E. Schwartz

2. Bölüm

NÖRO-BİLİM üzerine aldığım eğitime göre, üç farklı deney türü vardır. Şimdi bunları kendi üzerimde göstereceğim. İlk deney türü bir korelasyon çalışması; başın arka kısmı olan bölgeye elektrot takarak beyin dalgalarını ölçeriz. Gözlerim kapalıyken birisi gözlerimin yanında ışık yakarsa, beyin dalgalarım daha yüksek frekanslı alfa dalgalarından düşük genlikli beta dalgalarına dönüşür. Işık gördüğümü hayal ettiğimde de yine aynı şekilde beyin dalgalarım alfadan betaya değişir. Bu, görsel deneyim ile başın arka kısmının bir korelasyon içinde olduğunu gösterir.

İkinci deney, bir uyarım deneyi. Farz edin ki kafamın arka kısmında bir delik açtım, -bunu tavsiye etmem elbette- buraya bir elektrot yerleştirdim ve örneğin manyetik aygıtlarla uyarıda bulundum. Başın arka kısmını uyardığımızda gözümde görüntü canlanacaktır.

Üçüncü deney bir çeşit operasyonu içeriyor. Bu deneyde başımın arka kısmında korteksimi bir müdahale ile kestiğimiz takdirde görme yeteneğimin bir bölümünü yitirebilirim ve kör olurum. Bu üç deneyde, bilincin beyin tarafından yaratıldığı sonucuna varırız. Fakat bu nöro-bilimin bir çıkarımıdır. Peki bu sonuçta yanlış olan nedir?

Ben bir elektrik mühendisiyim ve daha küçük bir çocukken televizyonu parçalara ayırırdım. Şimdi benim bir televizyon olduğumu hayal etmenizi istiyorum. Pekala, ben bir televizyonum. Tüplerimin arkasına (eskiden televizyonlar tüplüydü) bir sonda takabilir, osiloskobun altına bakabiliriz, böylece sondanın aldığı küçük dalgalar olduğunu ve bunların da ekranda gördüklerimizle korelasyon içinde olduğunu görürüz. Daha sonra bir stimülatör vasıtasıyla devreye tanımlı sinyaller göndererek bunları da ekrandan izleyebiliriz. Üçüncü olarak tüplerden ya da devrelerden birini çıkardığımızı farz edelim, bu durumda ekrandaki görüntüyü de kaybederiz. Bütün

bunlardan sinyalleri televizyonun kendisinin yarattığı sonucuna varabilir miyiz? Elbette ki hayır. Televizyona sinyallerin dışarıdan geldiğini biliyoruz. Televizyon, bilgi için bir alıcı anten görevini görüyor. O halde bir düşünün. Beyin, bilincin yaratıcısı mı yoksa bilinci algılayan bir anten mi? Nöro-bilim ve elektrik mühendisliği konularının benzer olduğunu görürsünüz. Eğer bu üç deney hipotezlerle doğrulukları kanıtlanmış olmasına rağmen geçerli olsaydı beynin bilincin yaratıcısı olduğu fikri de geçerli olur fakat aynı zamanda beynin bilinci algılayan bir anten olduğu da geçerlidir. Bu iki hipotezden hangisinin doğru olduğunu kanıtlamak için başka araştırma metodları gerekir. Beynin bilincin yaratıcısı olmadığı fikri araştırmalarla da uyumludur; beyin bilinci algılayan bir anten olabilir.

Harvard Üniversitesinde profesör olan William James beynin bir anten -bir bilinç alıcısı- olduğu sonucuna vardı. Beyni uyarıcı deneyleri yapan, Mc Gill'den Dr. Wilder Penfield da beynin bir bilinç alıcısı olduğu sonucuna ulaştı. Fizyoloji ve tıp alanında Nobel ödülü kazanan Sir John Nicholls'ın vardığı sonuç da aynıydı. Peki bütün bunların günümüzle ne ilgisi var? www.veritas.arizona.edu web sitesinde (ilgilenirseniz girip bakabilirsiniz) araştırmaya katılan medyumlarla yaptığımız laboratuvar deneylerinin bulguları yer alıyor. Bu deneyler ile beynin yaratıcı olduğu hipotezi ile alıcı anten görevi gördüğü hipotezi test edildi. Eğer beyin bilinci yaratıyorsa o halde beyin öldüğünde bilincin de sona ereceği açıktır.

Fakat eğer beyin bilinç için bir anten görevi görüyorsa, kontrollü koşullar altında gerçek medyumlarca da doğrulandığı gibi bilinç süreklidir. Bu yüzden medyumluk araştırması hangisinin önce geldiğini test eder: Beyin mi zeka mı? Bu anlaşıldı mı? Evet. Güzel. Bu konuda Türkçeye de çevrilmiş bir kitap mevcut: *Ötealem Deneyleri: Ölümünden Sonra Yaşam Konusunda Önemli Bilimsel Kanıtlar** Bu kitapta birkaç deney türünden örnekler yer almakta. Bu kitap basılı olduğu ve alıp okuma şansınız olduğu için burada yazılanların üstünden geçmek anlamsız olacak. Bu nedenle sizinle ölümünden sonra bilincin devam ettiğinin en önemli

Ötealem Deneyleri: Ölümünden Sonra Yaşam Konusunda Önemli Bilimsel Kanıtlar. Ruh ve Madde Yayınları

kanıtları olan kişisel deneyimlerimi de içeren son laboratuvar araştırmalarının sonuçlarını paylaşacağım. Şimdi çalışmamızın değişik evrelerinde çekilen bazı fotoğraflar var sırada. Bu sırada henüz lisans öğrencisi olan Larney Nelson, şimdi doktor unvanını aldı ve Laurie Campbell'ı medyum olmaya hazırlıyor. Bir sonraki slaytta Laurie Campbell'ı bir başka deneyde gösteren birkaç yıl sonra çekilmiş bir resim var. Burada gördüğünüz medyum George Dalzell *Mesaj* adında bir kitap yazdı. George aynı zamanda psikiyatri üzerine master derecesine sahip. O da medyum oldu. Bu resimde de beni ve Dr. Julie Beischsel'i genç bir bayanın yanında otururken görüyorsunuz; Allison Dubois adındaki bu genç bayan dört yıl laboratuvar ortamında bulundu

ve şimdilerde NBC’de haftada bir yayınlanan ve çok izlenen “Medyum” adındaki televizyon programı Allison’ın yaşamından esinlendi. Allison, dört yıl boyunca laboratuvar ortamında kontrollü deneyler yaptı ve oldukça dikkate değer sonuçlar elde etti.

Benim hayatımda ise çok sevdiğim birinin ölümüyle birlikte, kullandığım metodolojide birtakım ilerlemeler oldu. 11 Şubat 2001 tarihinde resimde gördüğünüz büyük gözlüklü bayan, Susy Smith öldü. Öldüğünde 90 yaşlarındaydı. Parapsikoloji ve ölümden sonra bilincin sürekliliği konularında 30 kitabı bulunuyor. Onunla tanıştığımda 85 yaşındaydı. Beni bu alanın tarihi konusunda eğitmişti. Susy benim için bir büyükanne gibiydi. O da, bunu söylemekten gurur duyuyorum, beni torunu gibi görüyordu. Ölmeyi bekliyordu; bu sayede hala burada olduğunu kanıtlayabilecekti. Güçlü bir kalp krizi sonucu yaşamını yitirdi. Onun ölümüne hazır değildim ve ölümden sonra araştırmada bir gözlemci rolünü üstlenmektense araştırmada onun ruhunun teması geçeceği kişi (denek) olmayı tercih ettim. Gerçekten sevdiğim birini kaybetmişim ve şunu bilmek istiyordum: “Araştırmaya katılan medyumlar bu konuda oldukça bilgili olan bu kadınla temas kurabilecek miydi?”

Susy’nin öldüğü akşam en uzun deneylerimizden birini yapmaya başlamıştık. Meslektaşım Dr. Linda Russek’ten California Erbine’de olan Laurie Campbell’ı arayarak Pazartesi gecesi bizimle bir deneye katılmasını istemesini rica ettim. Susy Pazar gecesi ölmüştü. Laurie işlerini ayarladı ve bu araştırmaya katılmayı kabul etti. Bu deneyde Laurie California’da, deneyi yapan kişi Arizona’da ve denek ise Amerika’da bir yerlerde olacaktı. Bu tür deneylerde denek sadece yorumun yapıldığı yerde olmamakla kalmaz ayrıca, yapılan yorumları da duyamaz. Karşılıklı telefondalardı yani aralarında psikik bir bağlantı vardı fakat telefon sessiz konumunda olduğu için birbirlerini duyamıyorlardı. Yorum bittikten sonra bunun bir kopyasını aldık ve deneye iki farklı yorum gönderdik. Bunlardan biri kendi yorumuydu, diğeri ise kontrollü bir yorumdu ve denekten bunların ikisini de puanlandırmasını istedik. Denek hangi yorumun kendine ait olduğunu bilmiyordu.

Laurie’nin bilmediği şey, gizli denegin ben olduğumdu. Dr.Russek deneyi yürüttü. Elbette ki ben hiç konuşmadım, tahmin edin ne oldu? Laurie’ye deneyin

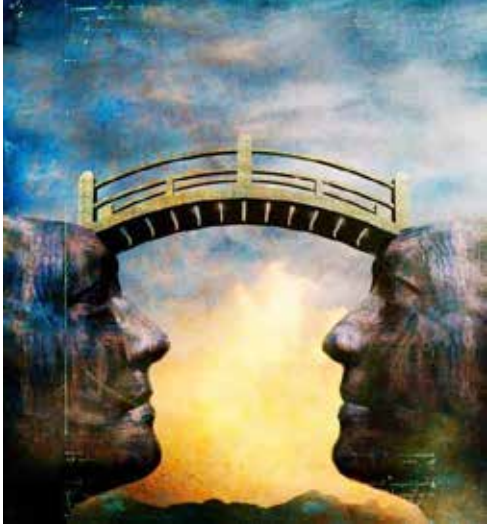
başladığı bildirildi ve Laurie’den gizli denegin çok sevdiği ölmüş birinden alabileceği tüm bilgileri alması istendi ve tabii ki Linda hiçbir geribildirimde bulunmadı. Laurie, birçok başka insana da uyabilecek detaylı bilgiler verdi. Örneğin, ölen kişinin yaşlı bir kadın olduğunu söyledi. Kaçınız yaşlı bir kadının öldüğüne şahitsiniz, parmağınızı kaldırın lütfen. Evet birçoğunuz buna şahit olmuş. “Yaşlı kadın dans ediyor” dedi Laurie “Daha yaşlı bir bey ile dans ediyor, bu denek için çok önemli çünkü bunun ne anlama geldiğini o biliyor.” Susy’nin öldüğünde ilk yapmak istediği şeylerden birinin dansa gitmek olduğunu (hatta Profesör William James ile birlikte gitmeyi planlıyordu) ve bunu yaklaşık bir yıldır planladığını anlaşılan o ki bir tek ben biliyordum. Yirmi yıldır tekerlekli sandalye kullanıyordu ve dans etmeyi çok severdi. Söylediği ikinci şey ise şuydu. Laurie şunları söyledi: “Bu kadının kucığında bir bebek taşıdığını görüyorum, bana bebeği gösteriyor çünkü bu da denek için önemli” Şimdiye kadar birçok bu tarz araştırma yaptım ama hiçbir medyumun bu tarz ifadeler kullandığını duymadım. Susy evli değildi, çocuğu da yoktu, öldükten

sonra sahip olmak istediklerinden, rüyalarından biri de buydu.

Medyumun dediğine göre Susy’nin söylediği ikinci şey bu araştırma içinde bir şekilde yer almayı planladığıydı. Bu daha önce, hiçbir ölmüş insan tarafından söylenmemişti. Şunu hatırlamanızı istiyorum; Laurie ne ölünün ne de denegin kim olduğunu biliyordu. Bu tarz bir bilgi bilincin yaşadığı fikri ile uyumludur fakat bunun bir kanıtı değildir. Çünkü parapsikoloji alanında bilgi sahibi olan hiç kimse denegin ben olduğumu bilmemesine rağmen Laurie’nin benim zihnimi okuyabileceği olasılığını göz ardı etmez. Psikik bir şeylerin olduğu belliydi. Susy’nin ölümünün ardından bilincinin burada olup olmadığı konusunda 6 farklı medyumla 6 oturumda bulundum. Bunlar şimdi size anlatacaklarıma bir zemin hazırlamak içindi.

Oturuyor musunuz? Oturuyorsunuz. “Evet” deyin lütfen. Güzel... Çünkü şu an size anlatacaklarım hayal gücünüzü genişletecek. Bundan bir ay kadar öncesinde Missouri Saint Louis’deki bir ev hanımından bir e-mail aldım. Bana şaşırtıcı bir mail atmıştı; çiçekçilik yaptığını fakat aynı zamanda bir medyum olduğunu, evinde adının Susy olduğunu ve bana birtakım mesajları olduğunu söyleyen ve orayı terk

etmeye niyeti olmayan ölü bir kadının evin çevresinde dolanıp durduğunu söylüyordu. Benimle ilgisi olan bir Susy olup olmadığını bilmiyordu fakat ölü kadının da gitmeye gerçekten niyeti yoktu. Düzenli olarak bu tarz garip mailler alırım fakat bu alışılmadık bir haberdirdi. Mailine cevap vererek bunun çok ilginç olduğunu ve daha önce bu tarz bir şey ile karşılaşmadığımı söyledim. “Korkmayın ve bana ondan ne öğrendiğinizi yazın” dedim. Bana iki bilgi verdi. Bunlardan biri “izleme” diyeceğim bir bilgi. Susy, benim yaptıklarımı anlatıyor, beni izliyordu. İkinci bilgi ise uyarıydı. Gelecekte olacak ve muhtemelen olumsuz olaylar hakkında uyarılar...Bir bilim adamı olarak bunu bir deneye dökmem gerekiyordu. Kendi kendime şöyle düşündüm: “Janet, eğer bunun doğru olduğunu test etmek istiyorsan o halde bir deney yapalım. Pazartesi ve Cuma günleri arası haftada beş gün Susy ile temasa geçmeni istiyorum. Ona iki soru sor. Birincisi, benim son 24 saat içinde neler yaptığımı ve ikincisi ise bir sonraki 24 saat içinde

neler yapacağımı.” 24 saat içinde neler yaptığımı hatırlayamayabileceğim için ben de her gün yaptıklarımı not almaya başladım. Geleceğe yönelik söylenenlerin doğru çıkıp çıkmayacağını da kontrol edebilirdim fakat öncelikle geçmişe odaklandım. Bu resmi deneye başlamadan bir gece önce ben de birtakım deneyler yapmaya karar verdim. Ve normalde yapmadığım tarzda şeyler denedim. İlk olarak uzun süredir seyretmediğim bir filmi seyretmeye karar verdim (bu en sevdiğim filmlerden biridir). Filmin adı “Rüya Tarlası” idi. Aranızda bu filmi seyretmiş olanınız var mı? Birkaçınız seyrettiniz...

Pekala, özetlemek gerekirse bu filmde babası bir beysbol oyuncusu olan ve her zaman profesyonel beysbol oyuncusu olmayı istemiş bir adam vardı ve bir grup ölü beysbol oyuncusu geri gelip adamın mısır tarlası içinde açtığı sahada beysbol oynuyorlardı. Sanırım film Iowa’da geçiyordu. Ben hemen hemen hiç beysbol seyretmem. İkinci olarak, genelde eve sipariş vermediğim türden bir yemek sipariş etmeye karar verdim. Çin yemeği sipariş ettim, oysa Çin yemeğini genellikle dışarıda yerim. Üçüncü olarak ise masada oturup yemek yerine yatağa girip uzanarak yemeğimi yemeye karar verdim ve bu sırada filmi de izlemeye başladım. Ertesi sabah Janet’dan bir mail adım. “Susy son 24 saat içinde neler yaptığımı söylüyor” diye sorduğumda Janet’in yanıtı “ Susy dün gece beysbol ile ilgili bir şeyler seyrettiğini söylüyor” oldu. Hemen deneyime bir doğru işareti koydum. Daha sonra ise “Susy senin yabancı bir tür yemek yediğini söylüyor” dedi. Evet Çin yemeği yabancı bir yemekti

ve bunun yanını da işaretledim. Sonra “Bu ilginç, seni mutfak masasında göremiyorum. Yemek masasında olduğunu da göstermiyor. Sanki uzanıyor gibisin” dedi. Evet, yemeğimi yatağında uzanmış yiyordum. Başka bir deyişle gördüğümüz gibi verdiği bilgilerin tamamı oldukça özeldi ve hepsi doğrudu. “ Sabah dişlerini fırçalıyor” tarzında her zamanki duruma uyabilecek bilgiler değildi. Bu deneyime yaklaşık iki ay kadar devam ettim. Tahmin edeceğiniz üzere şu sonuca vardım, ya Janet gizli kameraları olan başarılı bir dedektif veya birtakım psi fenomenlerine sahip insanları izleyebilen birisi ya da Susy beni izliyor.

İşte bir başka sürpriz: Sonbahardı ve New York’taydım. Elli yaşlarında bir bayan ve onun Colorado’da kırklı yaşların ortasında başarılı bir cerrahken kanserden ölen kız kardeşinin ailesini ziyarete gitmiştim. Aile soykırımdan hayatta kalanlardan. Bir anne baba için çocuklarının kaybı ya da ölümü çok acı vericidir. Aynı zamanda soykırımı yaşamış olup ölümden korkmak daha da acı vericidir. Hayatta olan kız kardeş ailesiyle tanışmam için beni New York’a davet etmişti. Arabada eve doğru giderken bana hikayelerini anlattı, bu öyle bir hikayeydi ki kendimi onlara kıyasla oldukça ayrıcalıklı hissettim. Bu aile kızları ve kardeşleri olan Janet’ten -ki Janet’in medyumsal özellikleri vardı- haber alabilmeyi çok istiyordu. Ben ise Pazartesi’den Cuma’ya haftanın beş günü sevgili üvey büyükannem Susy Smith ile sürekli iletişim içindeydim; onların yanlarında bundan suçluluk duymaya başladım. Elbette ki onlara bundan bahsetmedim ve ertesi gün

Manhattan’a geri döndüğümde e-mail’imi kontrol ettim. St. Louis’deki medyum Janet’tan bir mail gelmişti. Hatırlayın, deneyimizi pazartesi ve cuma günleri arasında yapıyorduk. Oysa Janet neden bu sefer pazar günü bana mail atmıştı? İşte hikaye:

Janet yeni bir araba almıştı ve o gün arabasıyla birtakım işlerini halletmeye giderken birdenbire Susy arabanın içinde beliriyor ve yanında bir başka ölü getirdiğini söyleyerek Janet’tan yoruma başlamasını istiyor. Pekala, ben medyum değilim, değil mi? Fakat arabanın içinde bir ölü varken araba sürmenin tehlikeli olmasa da dikkat dağıtıcı olabileceğini tahmin edebiliyorum. Buna teknik olarak “uğrama” deniyor. Janet arabasını durdurup Susy’yi ve diğer kadını dinleyip kağıdı kalemi alıp yorumlarını yazmaya başlıyor. Sonra da bana detayları anlatan bir mail yazıyor. “Gary, bu kişinin kim olduğu ya da seninle bir ilgisi olup olmadığını bilmiyorum ama Susy ısrarla senin bu konuda ne yapacağını bildiğini söylüyor.” Merak etmeye başladım. Bu kişinin ziyaretine gittiğim kişilerin kız kardeşi olması mümkün müydü?

(Devam Edecek)

İleri Bir Çalışma Tekniği Olarak: Dövmek

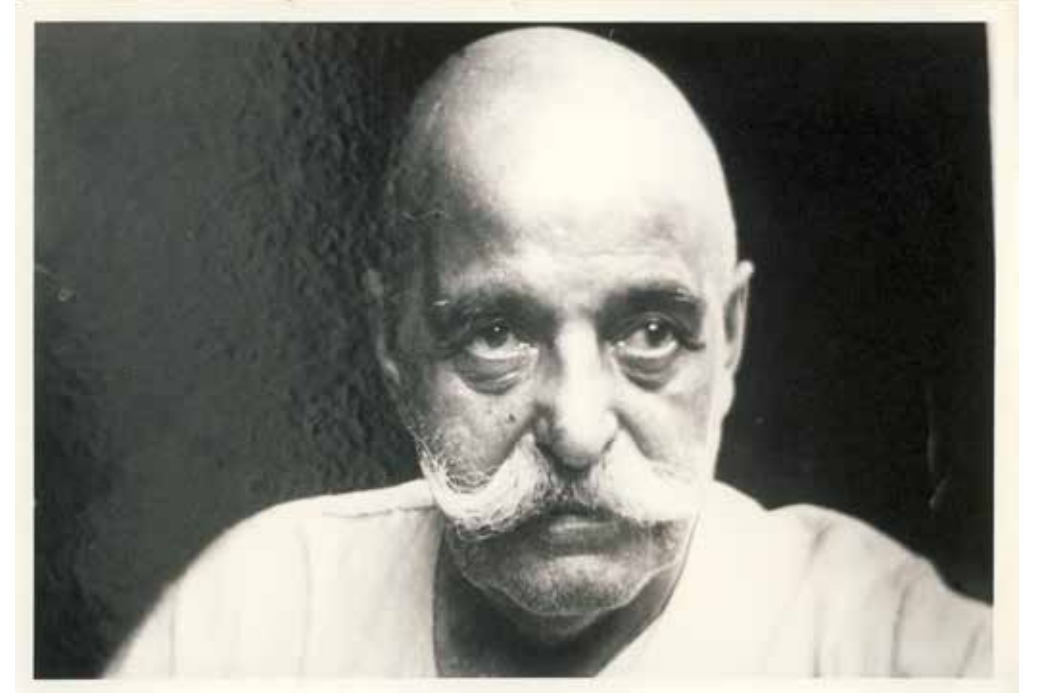
Ergün Özyiğit

ESKİDEN halılar bakır bir aparatla dövülürdü. Böylece halı, derinlerindeki yapışmış, katlaşmış kirlerinden kurtulur ve derin bir temizlik yapılabilirdi. Bizlerde, kendini bilme çalışmasında ilerlerken derin temizliğe her zaman ihtiyaç duyarız. Psikolojik dünyamızın bilemediğimiz derin katmanlarında birçok tutum, tampon, ön yargı, kir, yara, içsel konuşma, suçlama, yalan, “herkes bana borçlu” düşüncesi vs. (negatif duygu ve düşünceler) yok mu? (Ki öğretti bütün bunların hepsinin yalan olduğunu ve bunlardan bizim sorumlu olduğumuzu söylemektedir.) Bunlar bizi varlıksal olarak aşağı doğru çekmiyor mu? Mekanımızı kirletmiyor mu? Yoldaki yürüyüşümüzü aksatıyor mu? İnce tesirleri almamızı engellemiyor mu?

İşin bir diğer ilginç yanı ise bütün bunlarla birlikte yola devam edebileceğimiz yanılmasıdır. Aslında bu üstü örtülü olarak çalışmayı kandırmayı düşünmektir. Oysaki yol çoktan bitmiştir, oktav tamamlanmıştır. Çalışma bizden, yeni başlayan bu oktavda eski yakıtlarla ilerleyemeyeceğimizi anlamamızı beklemektedir. Bok böceği olarak bu yolda bir yere kadar ilerleyebiliriz. Bu noktadan sonra yükümüzü taşımak (kendimizi ve diğer varlıkları kandırmak), o dik yokuşlarda ilerlemek zorlaşır. Düşüş kaçınılmazdır ve bununla birlikte taşıdığımız yüklerinde dağılıp etrafa saçılması, bulaşması varlık için kaza kanununun çalışması demektir. Yasalar kıl kadar şaşmadan işler.

Ama ne olursa olsun yüklerimiz (ön yargılar, tutumlar, tamponlar, ıstıraplar, yalanlar, iftiralar vs.) bizdeki benler için çok kıymetlidir. Benler yıllar içerisinde zehirli bir yılan gibi bu zehirlerini damıtmıştır, biriktirmiştir. BEN, varlık nedenimi kolayca terk edip ölümü o kadar da kolay kabul etmem. Ya bir an gelirse bu zehirlere ihtiyaç olursa. Ne yaparım o zaman?

Yol bizden emin olmamızı istemektedir. Bu şüpheli davranış modeli ise aslında bir çeşit sinsisi, rafine, ince, kurnaz, şeytani bir B planına sahip olmakla aynı anlamdadır. Bu B planı denen şey sadece, bir öğretti içerisinde yola

devam ederken başka bir öğretiye de mensup olmak demek değildir. Terk etmemiz gereken ama terk etmediğimiz bütün negatif yanlarımızı, şüphelerimizi de içermektedir. Aslında B planına sahipsinizdir, farkında bile değilsinizdir, üstelik içsel konuşmalarınızda diğerlerini B planı olmakla suçlarsınız.

Dövme kavramına yakın kavramlar olarak uyarma, dürtme, şok verme, ayna tutmadan da söz edilebilir. Bütün bunların, sadece yol göstericinin göreviymiş gibi algılanması ve uygulanması başlangıç aşamaları için mazur görülebilir ama ilerleyen aşamalarda çalışmadaki herkes bunları cesaretle yapmazsa, bu bir imkânın kullanılmaması, hedefin ıskalanması ve günah olur. Görünmez iplerle bellerinden birbirine bağlı dağcıların turmanışı yavaşlar. Kendini salanlar ve

anlamayanlar, ilerlemek için güç sarf edenlere haksızlık etmiş olur. Kaza kanunu; çıkan bu davetiyeye er geç icabet edecektir. Yürüyüş otomatige bağlanamaz. Kervana katılmış olan hacı olmanı garantilemez, sadece olasılık içerisinde tutar. Yolcular an be an, sürekli liyakatlerini ispatlamak zorundadır.

Çalışma tekniği olarak dövmenin burada iki boyutunu inceleyeceğiz.

1-Yolda birlikte yürüdüğümüz kardeşimiz üzerinde tarafsız, yargılamadan, objektif gözleme yaparak onun hallerini, durumlarını, benlerini fotoğraflamak ve ona bunları uygun bir şekilde sunmak. Bu, yoldaki savaşçıların tahta kılıçlarla çalışmasıdır. Sonuçları itibarı ile fazla can yakmaz, ama verimli olabilir.

Çalışma beninde olduğundan emin olduğunda bu çalışmayı yapmalısın.

objektif gözleme yapabilecek
çalışma benleri orta yerde
olmadığı için yapılan
gözlemler yanlı,
yargı içeren,
bizdeki
benlerin
işlerine
gelen

Sunduğun
fotoğrafa
karşıdaki varlık
kıymet verilmelidir.

Kıymet vermiyorsa çalışma
sona erdirilir. Domuzun önüne inciyi
atamazsın.

“Bu sensin” değil, “bu sendeki bir
ben ve seni ele geçiriyor” denilerek
ayırıştırma sürekli yapılmalıdır. Amaç
üzüm yemektir, bağcıyı dövmek değil.
Amaç yargı üretmek değil objektif
bir gözlemlenmenin çalışma dili ile
sunulmasıdır. Hakikatin şuur alanına
çıkartılmasıdır.

Dikkat edilecek hususlar;

Çalışma kendi üzerimizde çalışarak
başlar. Özellikle başlangıç aşamasında
başkaları üzerinde çalışmak mümkün
değildir ve önerilmez. Bu aşamalarda

gözlemlerlerdir.

Bu gözlemler genellikle
bizdeki sahte kişiliği ve sonucunda
da kibri besler. Sonuç “bak kardeşim
sen böylesin ama ben böyle değilim”e
gider. Bu durumda karşıdaki
varlığın değişeceği varsa da değişmez.
Egosunun gururu kırılmıştır.
Bulduğu pozisyonu savunmaya
başlar ve orada katılaştır, olumsuz
anlamda kristalleşir.

Başkalarını gözlemek ve onların
hatalarını bulmanın dayanılmaz
kolaylığı ve onun garip içsel
zevki her zaman peşimizdedir. Bu

kolaylıktan kurtulmanın yolu veya
kurtulduğumuzun göstergesi nedir?
Elbette ki şuur ve anlayışımızdaki
artış, çalışma benlerinde olmak,
hedefi anlamak.” Şuurlusanız her
şeyi yapabilirsiniz” denmesinin
nedeni budur. Ne zaman çalışma
benlerindesiniz, ne zaman mekanik,
gündelik benlerdesiniz? Dikkat edip
ayırımını yapabilmelisiniz.

2-Karşıdaki varlığın ortaya
çıkarttığı çalışma dışı bir beni ona
gösterebilmek amacı ile şuurlu olarak
çalışma dışı bir ben ile ona karşılık
vermek, varlıksal alanımızı korumak.
Bu ben ile yola devam ettiğinde,
karşısında buna uygun benler
bulacağını ve sonuçlarına katlanacağını
ona göstermek, onun illüzyonuna son
vermek. Bu teknik yoldaki savaşçıların
gerçek kılıçlarla çalışmasıdır. Sonuçları
itibarı ile kesikler oldukça derin ve can
yakıcı olabilir. Cesaret ister.

Tahta kılıçlarla çok uzunca bir
süre çalışmış olmalısınız. Çalışmadaki
kardeşleriniz kendileri hakkındaki
objektif tespitlerinize değer vermelidir.
Öncelikle siz çalışma beninde ve
dengede olmalısınız. Çalışmanın
ikinci eksenini yerine
getirdiğinizi, karşıdaki
varlık için çalıştığınızı,
riske girdiğinizi,
taşın altına elinizi
koyduğunuzu,
yaptığının
yanlış

anlaşılabileceğini bilmelisin. Hocalık
tasladığınız, kibirli olduğunuz,
kendinizi sevdiğiniz suçlamaları
üzerine yağmur gibi yağacaktır.

Bu çalışmayı, değerini anlama
olasılığı yüksek birisi üzerinde
yapmalısınız. Bu yüksek enerji sarfiyatı
boşa harcanamaz. Bu teknik sürekli
kullanılamayacak kadar ağır bir
tekniktir. Çalışma boyunca belki de
bir defa yapılmalıdır. Her gün gerçek
kılıçlarla çalışılmaz.

Kardeşinizde tespit ettiğiniz ben
ve sergilediği tutumun varlığından
emin olmalısınız. Bu tespit ettiğiniz,
sıradan bir ben değil, onu ve çevresini
derinden etkileyen bir ben olmalıdır.

Sürekli ayırıştırma yaparak bu tespit
ettiğiniz ben ile özdeşleşmemesi
gerektiği ve bunun çalışma olduğu
hatırlatılmalıdır. Tespitlerden
yararlanıp yararlanmamanın onun
özgür seçimi olacağı ama özdeşleştiği
benin ona zarar verdiği gösterilmeye
çalışılmalıdır.

Çalışma beni ile karşılayıp, almaya
hazır olduğu sürece ona bilgi verilir.
Çalışma dışı benlere geçtiğinde,
şiddetli tamponla, konu dışı, çalışma
dışı karşı saldırılarda bulunduğu;
*şu anda kendisinin çalışma benlerinde
olmadığı* ona hatırlatılarak çalışma
kesilir.

Hep dövmekten söz ettik ama
dolaylı olarak dövülmenin de ana
prensipleri ortaya çıktı aslında.
Dövülen taraftaysak şişmiş kişiliğimizi
söndürüp pasifleşmeli ve verilen
hediye almaya çalışmalıyız. Varlık ne
demek istiyor anlamaya çalışmalıyız.
Bütün bunlar aslında bize gösterilen
ilginin sonucudur.

Dövme kavramı ile anlatılmak
istenilenler temel olarak aynı

olmak kaydı ile, hepimiz ilerleyen zaman içerisinde, kişisel yaratıcılığımızı kullanarak kavrama başka boyutlarda ekleyebiliriz.

Çoban sevdiği koyunu taşlarmış, uçurumdan aşağı düşmesin diye. Sonuç olarak bizde yolda birlikte yürüdüğümüz kardeşimizi sevdiğimiz için döveriz. Onun gelişimi bizi de

geliştirir. Ona karşı ilgisizliğimiz ikinci eksendeki çalışmayı eksik kılar ve bizde bulunduğumuz yerden kımıldayamayız.

Sevginin eksik olduğu yerde hiçbir çalışma hedefe hizmet edemez.

“Sevgi her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi ümit eder, her şeye dayanır”

Korintliler 7

Sevgiyle çalışın!

Hermes ve Hermetizm

Nesrin Gökpınar

2. Bölüm

BAZI eski Tibet, Maya, Hindu belgeleri ile Tevrat gibi Ortadoğu dini kitaplarında, bu iki uygarlık arasındaki savaşta kullanılan silahlar hakkında; efsane ile karışmış nitelikte çeşitli bilgiler günümüze kadar ulaşmıştır. İşte bu atomik ve bugünkü teknolojinin henüz bulamadığı, bilinmeyen daha güçlü bazı silahların top yekûn kullanımı, iki kıtanın karşılıklı olarak aynı anda batmasına ve kutup buzullarını dahi eritecek bir sıcaklık şoku ile dev dalgaların oluşmasına neden olmuştur. Dev dalgalar tüm dünyayı kaplarken, sadece çok yüksek bölgeler ve her iki felaket noktasına da hemen hemen aynı uzaklıkta bulunan ve Akdeniz, Karadeniz, Kızıldeniz gibi nispeten kapalı bir denizin iç kesimlerinde olan yerler sel sularından daha az etkilenmiştir. Nitekim, Nuh efsanesi ve benzeri efsanelerde görüldüğü gibi, kimi insanlar basit tahtadan teknelere binerek dahi, bu büyük felaketi atlatabilmişlerdir.

Ancak, tufan sonrasında uygarlıkta gerileme kaçınılmaz olmuştur. Tibet, Maya, Mısır ve Mezopotamya da tufanın nispeten daha az etkili olması, buralardaki uygarlıkların belli bir düzeyde varlıklarını sürdürmelerini sağlarken, dünyanın büyük bir bölümünde korkunç bir gerileme yaşanmıştır. Buralarda, boğulmaktan her nasılsa kurtulmuş olanlar taş devrinin altında yatan gerçek, bu gerilemedir.

Öte yandan, güneşten uzaklaşan gezegenlerin soğuması gibi, ana ışık kaynağından yoksun kalan, ayakta kalabilen tüm kardeşlik örgütleri ve dini öğretisi okulları da benzeri bir gerilemenin içine girmiş ve giderek yozlaşmışlardır. Bu yozlaşmayı nispeten yavaşlatabilen Tibet; Mısır ve Babil gibi merkezler ise bugünkü uygarlığın beşiği olmuşlardır.

Günümüz Mısırologları Gize'deki Keops, Kefen ve Mikerinos piramitlerinin yapım tarihi olarak M.Ö.3000 yıllarını verirler. Ancak, bu tarih kesin değildir ve bazı uzmanlar bu piramitlerin söz konusu tarihten çok daha önce yapılmış olabileceklerini kabul etmektedirler.

Sadece Keops piramidinin yapımında 2 milyon 600 bin adet dev blok taş kullanılmıştır. Bu dev bloklar yüzlerce mil ötedeki taş ocaklarından çıkartılmış, yüzeyleri pürüzsüz denecek ölçüde düzeltilmiş, yapı alanına kadar taşınmış ve burada metrelerce yükseğe çıkartılarak birbirlerine birleştirilmiştir. Bu, 3 bin yıl önceki teknoloji ile nasıl olası olmuştur? Uzmanlar, günümüz teknolojisini kullanarak dahi böyle bir yapının en az bir yüzyılda bitirilebileceğini söylemektedirler.

Gerçekte, bu üç büyük piramit tufan öncesi teknolojisi kullanılarak, Hermes rahipleri tarafından inşa edilmiştir ve bugün sanıldığı gibi sadece birer firavun mezar değildirler. Firavun mezarları olmalarının yanı sıra piramitlerin asıl işlevleri, inisinyasyon törenlerinin yapıldığı birer mabet olmalarıdır. Tufan sonrasında yapılmış olan ve ilk üçüne kıyasla çok daha küçük ve basit, adeta çocukça birer taklit niteliğinde olan diğer piramitlerin tek işlevi ise firavun mezarı olmalarıdır.

Hermes ve onun devamı olan başrahiplerin yönetimindeki Mısır, Ezoterik doktrinin barınağı ve okulu olageldi. Yönetici firavunların aynı

Mu'da ve Atlantis'de olduğu gibi inisiye edildikleri ve rahipler örgütünün sembolik lideri oldukları Mısır'da Ezoterik sırlar da bu güçlü örgütlenme sayesinde rahatlıkla korunabildi. Tüm rahipler, sırların dışarı çıkmaması ve öğretinin yozlaşmaması için ketumiyet yemini ederlerdi. Yemine titizlikle uyulmasını sağlamak için en küçük sırrı dahi açıklayanların derhal öldürülmesi cezası konmuştu.

Bu arada, ilk örgütlenmelerinin Mu ve Atlantis kıtalarında başladığı sanılan çeşitli meslek kuruluşlar ve özellikle de inşaat loncaları, piramitlerin ve diğer mabetlerin yapımında aktif rol oynadılar. Mısır'daki bu loncaların devamı niteliğinde olan Yahudi loncalarının Süleyman Mabedi'nin inşasında oynadıkları rol daha yakından tanınmaktadır.

Kadim İnisinyasyon, törenleri şekil biçim ve anlam bakımından da bir çok sorulara cevap vermektedir, çünkü semboller nerden geldiğini, neleri simgelediğini açık bir kitap gibi anlatmaktadır, işaretleri takip ederek köklerine inmek, görünmeyeni görmek ve tarihi daha kolay çözebilmek adına burada sizlere Hermetik düşünce yerine önce Kabul Törenini anlatmak istedim. Düşünce, sebep ve semboller bu törenin içinde düşüncelerimize ışık tutmak için beklemektedirler...

Mısır Ölümler Kitabı'nda anlatıldığına göre, inisiye edilmeyi isteyen rahip adayı, gözleri bağlanarak, önünde Osiris'in dişil ifadesi olan İsisin yüzü örtülü bir heykelinin bulunduğu bir mabedin kapısına getiriliyordu. Burada adaya, İsisin yüzünü şimdiye kadar hiçbir inisiye olmamışın göremediği belirtiliyor ve dönmesi için halen şansı

olduğu söyleniyordu. Adaya, eğer bir zaaf sonucu ya da çıkar beklentisi ile geldiyse, bulacağı şeyin çıldırma ya da ölüm olacağı açıklanıyordu. Mabedin kapısında, biri kırmızı diğeri siyah iki sütun vardı. Kırmızı sütun Osiris'in nuruna ulaşma şansını, siyah sütun ise ölümü simgelemekteydi.

Aday mabetten içeri girme konusunda ısrarlıysa rehberi onu dış avluya götürüyor ve gözlerini açtıktan sonra oradaki görevlilere teslim ediyordu. Burada bir hafta kadar kalan aday, basit ruh arındırma işlemleri uyguluyordu.

Sınav akşamı aday, iki çırak rahip tarafından alınıyor ve içinde bir dizi heykel ile bir mumya ve bir iskelenin yer aldığı loş bir koridordan geçiriliyordu. Çırak rahipler adaya halen geri dönme şansı olduğunu söylüyorlar, aday ilerlemekte ısrarlı ise onu duvardaki çok dar bir delikten içeri sokuyorlardı. İçinden ancak bir kişinin sürünerek geçebileceği bu geçit Osiris tapınağının, yani büyük piramidin giriş kapısıydı. Bu kapıdan içeri giren hiç bir zaman geri dönemezdi. Ya başarmak ya da yok olmak zorundaydı.

Aday bu geçitte zorlukla ilerlerken derinlerden gelen bir ses, "bilim ve kudrete göz diken akılsızlar burada telef olurlar" diye uyarılarda bulunuyordu. Geçit giderek dik bir yokuş halini alıyordu. Yolun sonunda aday kendisini, dibi görünmeyen bir kuyunun başında bulurdu.

Adayın buradan tek kurtuluş şansı, tam başının üstünde bulunan ve zorlukla seçilebilen dik bir merdivendi. Kuyuya düşmeyen veya ne yapacağını bilmeyerek orada aciz kalmayan adaylar merdiveni tırmanırlar ve

kendilerini dev heykellerin bulunduğu geniş bir salonda bulurlardı.

Burada adayı, "Kutsal Semboller Muhafızı" adı verilen görevli rahip karşılar ve birinci sınavı başarıyla tamamladığı için kendisini kutlardı. Bu salonda yer alan 22 dev heykelin altında 22 temel sırrı ifade eden aynı sayıdaki harfler ile bunların sayısal sembolleri vardı. Bunlardan 1 sayısı ve "A" harfinin, Tanrının ve onun yeryüzündeki en yüksek ifadesi olan insanın sembolü olduğunu öğrenen adaya diğer sırlar da sırasıyla verilir.

Bu mabetteki tüm sırları öğrenen aday daha sonra, merkezi ateş odasına götürülürdü. Bu odada dev alevlerin olduğunu gören adayda doğan tereddüdü rehberi, bir zamanlar kendisinin de aynı alevlerden geçmiş olduğunu söyleyerek giderirdi. Alevlerin arasına dalan aday, bunların gerçek alevler olmadığını, bir göz yanığı olduğunu görürdü. Ateş sınavını su sınavı izlerdi.

Aday çok karanlık ve içinde derin çukurların bulunduğu bir su birikintisinden ürpertiler içinde, boğulmadan geçmeye çalışırdı. Bu sınavı da başarıyla tamamlayan aday iki görevli rahip karşılar ve içinde rahat bir yatağın bulunduğu bir odaya bırakırlardı. Burada aday, derinden rahatlatıcı bir müzik sesinin de etkisiyle kendinden geçirdi. Aday uyandıığında karşısında güzel bir kadın adaya içki sunar ve kendisinin sınavları başarıyla geçenlere sunulan bir ödül olduğunu söylerdi. Aday kadının bu sözlerine

kanar ise az önce içmiş olduğu içkinin içinde bulunan uyku ilacının etkisiyle uyur ve uyandıığında yalnız olduğunu görürdü. Kısa bir süre sonra odaya, mabedin baş rahibi girer ve adaya, daha önceki sınavlardan başarıyla geçmiş olmasına rağmen kendisini yenmeyi başaramadığını, nefesine hakim olmayı bilmeyen bir kimsenin duygularına esir olacağını ve karanlık içinde yaşamaya mahkum olduğunu söylerdi. Bu adaylar bir daha çıkmamacasına bu küçük odalarda hapis hayatı yaşarlardı. Ancak aday kadın ve içkiyi reddederse, ellerinde meşaleler ile 12 görevli rahip kendisini alır, baş rahibin ve görevliler kurulunun beklediği, siyah ve beyaz taşlarla döşeli Osiris Mabedi'ne götürülürlerdi. Burada Osiris'i simgeleyen bir heykel ile onun eşi olarak kabul edilen ve kucağında oğlu Horus bulunan İsisin bir heykeli vardı. Başrahip adaya, burada göreceği tüm sırları hayatı pahasına saklayacağına dair yemin ettirir ve onu, kardeş rahip olarak ilan ederdi.

Böylece aday, çırak rahip unvanını alırdı. Ancak önünde, çok uzun bir dönemi vardı. Çıraklık süresi kişiden kişiye değişirdi. Bir çırak ancak, rehberi olan üstat rahibin kararı ile üst dereceye geçme hakkına sahip olabilirdi. Yıllarca sürebilen bu dönemde çırak, rehber üstadından sürekli ders alır ve hücrelerinde meditasyon yapardı. Bu uzun bekleme döneminde çırağın görevi bilmek değil, öğrenmektir. Devamlı gözaltında tutulan, sert kurallara büyük bir disiplin içinde uyan sürekli itaat eden çırak yavaş yavaş kendisinde bir başkalaşım hissedirdi. Çıraktaki başkalaşımı kendisi de gözlemleyen

rehberi, zamanın geldiğine karar verir ve hakikatin yakında ifşa edileceği müjdesini verirdi. Başrahip çırağa, hakikatin nuruna ulaşması için ölmesi ve yeniden doğması gerektiğini, aksi takdirde Osiris'in yüce meclisine kimsenin katılmayacağını söylerdi. Çırak, "kendimi feda etmeye hazırım" cevabını verirse, görevliler tarafından, içinde bir köşede açık bir mezarın bulunduğu "yeniden doğuş odası"na görürlerdi. Başrahip burada, ölümün herkes için olduğunu ancak her canlının da yeniden doğacağını söyleyerek çırağı mermer mezarın içine sokar ve kapağını da kapardı. Mutlak karanlık içinde kendisiyle başbaşa kalan çırak, mezarda ne kadar kaldığını bir süre sonra algılayamaz hale gelirdi. Gerçekte sadece bir gece mezarda kalan çırağa bu süre çok daha uzunmuş gibi gelirdi.

Çırak ancak sabaha karşı başının hemen üstünde küçük bir deliğin olduğunu fark ederdi. Beş köşeli yıldız şeklindeki bu delik öylesine ayarlanmıştı ki, sabah olunca Seher yıldızı "Sotis"ın ışığı tam bu deliğe vuruyor ve onun pırl pırl parlamasına neden oluyordu. Bu yıldız, çırağa Tanrı'nın varlığının ispatı ve hakikatin nuru gibi görünürdü.

Işığın yavaş yavaş azalmaya yüz tuttuğu anda mezar kapağı açılır ve baş rahip çırağa müjdeyi verirdi; "Sen dün akşam öldün ve Osiris'in ışığını görerek yeniden doğdun. Artık, büyük sırlarımızı öğrenmeye hak kazanan bir inisiye kardeşimizsin..."

Bu açıklamadan sonra yeni üstat rahip, "büyük doğu" denilen ve tüm üstat rahiplerin hazır buldukları geniş bir salona götürülür, tören burada devam ederdi. Kapı, içeri

girenlerin başlarını eğmelerini gerektirecek kadar alçaktı. Doğuda, başrahibin kürsüsünün hemen üstünde, bir eşkenar üçgenin ortasındaki gözün içinden çıkan, kaynağı belli olmayan güçlü bir ışık bulunurdu. Bu sembole, her şeyi gören Osiris'in gözü adı verilirdi. "Hyorofan" adı da verilen baş rahip bu aşamada şöyle konuşurdu:

"Bu noktaya kadar gelmeyi başaran sen, büyük sırların da eşğine dayanmış oldun. Bundan önce sana verilen sırlar küçük sırlar, yani İsisin sırlarıydı. Şimdi ise, büyük sırları, yani Osiris'in sırlarını elde edeceksin.

Tanrı Osiris, kendisi, karısı İsis ve onların oğlu olan Horus'dan oluşan bir üçlemedir. Osiris, yaşamın kendisinden

doğduğu kutsal babayı, İsis onun dişil ve üretken yanını, Horus ise ilahi kelam ve maddi alemi resmeder. Tanrı bir bütündür ve tektir. Bu üç kişilik bölünme zaafın değil, mükemmelliğin ifadesidir.

Bu yüce varlıktan çıkan insanlar da birer ölümlü tanrıdır. Yüce Tanrıya ulaşmalarına çok az kalan kamil insanlar ise, ölümsüz insanlardır. İlahi düzende hiçbir şey küçük olmadığı gibi hiçbir şeyde büyük değildir. Ne mutlu bu sözleri anlayabilene. Çünkü bunları anlamak demek yüce sırlara sahip olmak demektir. Bu sırları kalbine göm ve onu ancak kendi eserlerinde ifşa et...”

Bu sözlerden sonra yeni üstada, özel üstat kıyafeti giydirilir ve yemin ettirilirdi. Eğer yeni üstat Mısırlı ise yönetici rahip olarak mabette görev yapar, yabancı uyrukluysa da, din kurmak veya kendisine verilecek başka bir görevi yerine getirmek

üzere ülkesine gönderilirdi. Ancak bu tür inisiyelere, ayrılmadan önce, mabedin sırlarını inisiye edilmeyenlere vermeyeceklerine dair bir kez daha ketumiyet yemini ettirilirdi.

Aksine davrananlara, nerede olurlarsa olsunlar kendilerini ölümün beklediği hatırlatılırdı.

Kendisi de bir inisiye üstat rahip olan Musa'nın, öğretisinde mutlak gerçeği açıklayamamasının ve doktrinini ancak üç kat sır perdesi altında ifşa etmesinin arkasında yatan neden bu ketumiyet yeminidir. Musa, kuşkusuz ölüm korkusuyla değil, bir Kamil üstadın ettiği yeminden dönmesinin şerefsizlik olacağı bilinciyle bu şekilde davranmak zorunda kalmıştır. Kaldı ki, Musa öğretisini, tüm gerçekliği ile açıklayamayacağına da farkında idi. Ezoterik öğretiye ne denli yakın olurlarsa olsunlar, yine de bu konularda nispeten cahil olan müritlerine, dinini öğretebilmek için tüm söylemlerini basitleştirmek zorundaydı.

Osiris Tapınağı büyük bir inisiye merkezi olarak çalışmış, Eski Yunan, Anadolu ve Mezopotamya'dan gelen birçok insanı başarıyla uyandırmıştır. Tek Tanrılı Osiris Öğretisi, zaman zaman yozlaşmış çok tanrıcılıktan zaman zaman da yozlaşmış semavi dinlerden dolayı gizlenmek zorunda kalarak İsa'dan sonra İskenderiye'de son tapınakların yıkılmasına kadar gelmiş ve daha sonra ezoterik bilgiler çeşitli gelenekler ve okullar içinde günümüze dek sürdürülmüştür.

Hermes okulundaki ayrıntılar çok şaşırtıcıdır. Adayların mistik deneyime hazır duruma getirilmesini ustaca planlamış ve fiziksel koşulları buna göre ayarlamışlardır. Adayın kabulü,

küçük ve büyük sırları alışı geniş bir zamana yayılmış, ayrı ayrı eğitim süreçleridir. Eğitimde ki ağırlık, öykünme ve çıraklığa verilmiştir. Eğitim, bilgi ya da iş bağlamında ele alınır. Toplumdaki bilgi ve beceri birikimi yeni nesillere bu biçimde aktarılır.

Eğitime doğmak diyebilmek için, gelenekten doğmak anlaşılmalıdır: Böyle olunca da eğitim bir kişisel devrim ile başlar ve eğitim süreci bir aydınlanma sürecine dönüşür. İnanmanın yerine bilimsel kuşku; itaatın yerine sorgulama; aktarmacılığın yerine araştırma; olduğu gibi kabul etmenin yerine inceleme, çözümleme, birleştirme, eleştirme ve yorumlama; kesinlikçi tutumun yerine analiz etme; inançların yerine ussal ve bilimsel bilgiyi kaynak alma; boyun eğmenin yerine özgürlüğü erdem bilme bu yeniden yapılanmanın yoludur.

Çağdaş eğitim, aydınlanma bağlamında bir anlam taşır; özgür ve kişilikli bireyleri amaçlar. Çağdaş düşünce, kaynak, yetke ve güveni insan usundan başka bir yerde aramayan, bağıntılı ancak bağımsız bir düşüncedir.

Gelenekçi eğitim sürecinde amaç, kişinin kendisi değil, yüklenmesi gereken bilgiyi almış olup olmadığıdır. Çağdaş eğitim, insana bilgi yığmak değil, onun bilgiyi kavrayabilmesi, anlayabilmesi ve gerektiğinde kendi başına bilgi üretebilmesi yönünde bir eğitimidir.

Kaynağını Hermetik öğretilerden alan ve Rönesans ile gelen “Varoluşçu-Hümanist Eğitimi” ler, toplumu, üyelerinin yaptığı katkılarla değişen bir organizma olarak görürler. Hümanist-

eğitim programlarında, “yaratıcılığın geliştirilmesi”, “farklı düşünme”, “eleştireli değerlendirme”, “değişikliğe yol açabilecek beceriler” önemsenir.

Hümanist eğitimciler, öğrenciyi ulusal bir grubun üyesi olmaktan çok, “bir birey” olarak görürler.

Bireyi hedefleyen eğitim sözü konusu olduğunda ise, eğitim bir sürece dönüşür ve “yaşamboyu-eğitim” gündeme gelir. Yaşam boyu eğitimde okul sonrası eğitim etabı, akademik olmaktan çok pratik, kuramsal olmaktan çok uygulamalı, olguların bilgisini edinmekten çok beceri kazanmaya yönelik, kişilerin bilgi ve niteliklerini yükseltmeyi hedef alan “yetişkin eğitimi”dir.

Bu bağlamda bu kadim öğreti, yeryüzünde bir uygarlık DNA'sı olarak sürekli çalışmış; Eski Yunan'da, Eski Anadolu'da, Mezopotamya'da, Avrupa'da kısaca gittiği her kara parçasında yerli genlerle de zenginleşerek uygarlıklar yaratmıştır.

Sevgili okurlar; koca bir uygarlığı ve altındaki buz dağına tek karede ifade etmek yerine görünen kısmının çok az bir bölümünü sizlere anlatmaya çalıştım, umarım bir fikir verebilmiştir. □

Yararlanılan Kaynaklar:

- ÖZDEMİR, Hasan; Hermes.
- IŞIKLAR, K. İnanç; Geçmişin Tarihini Yazma, Aydınlanma Devriminin 6000 Yıllık Kökeni
- TÖZÜN, Atilla; Neoplatonizm, Hermetizm
- KIRKOĞLU, R. Hakan; Rönesans Büyücüler
- Eski İnançların Güncel Yansımaları - Hermetizm Tefekkürü
- Hermetizm'in Günümüze Etkileri
- Mısır ve Hermes Okulu
- Ezoterik ve Okült Kaynaklar Sitesi
- Timothy Freke ve Peter Gandy, Hermetika
- HERMES Metinler ve Çalışmalar

An'da Kalmak İçin Algı mı Yoksa Kavrayış mı (Anlayış mı) Gereklidir?

Didar Kabataş

BEŞ DUYUMUZUN sınırlılığı nedeniyle, dünya üzerinde dar çerçeveli bir gerçekliği algılayarak yaşamımızı sürdürürüz. Duyularımız sadece şimdiki anlarda kayıt yapar. Fakat bu çok küçük ve hızlı geçen şimdiki anın çoğu zaman şuurunda olmayız çünkü mekanik davranış şeklimizden dolayı ,geçmişte ya da gelecekte yaşarız. Bu yüzden duysal algılara dayalı verilerle anda kalmak pek mümkün değildir. Hayatın üzerimizdeki hipnotik etkisinden özgürleştiğimiz oranda varlık seviyemizde yükselişe geçerez. Yükseliş her şeye dair anlayışımızın dönüşüme uğraması demektir. Daha önce bir tek anlam çıkardığımız

herhangi bir şey hakkında, birdenbire aynı anda pek çok anlam ifade eden bağlantıların farkına varabiliriz. Bunu televizyonun bir tek kanalını izlemeye mahkumken, gerekli arama ayarları yapıldıktan sonra birden fazla kanalı izleyebilme imkanına sahip olma şeklinde örneklendirebiliriz.

Şuur artışına bağlı olarak duysal seviyedeki zihnin sınırlarının ötesine geçmeye başlarız. Anlayışımızın kapasitesi artar. Şuur karanlık bir ortamdaki ışık gibidir. Bilinmezliğin doğurduğu korku, endişe ve anlayış eksikliğine son verir. Görünür olmayan ortaya çıkar ve içinde barındırdığı anlamı yansıtır. Şuur artışının genişliği oranında biz daha fazla şeyi kapsayacak şekilde kavramaya başlarız.

An'da kalmak bana göre bilme, emin olma ve korkusuzluk halini de içinde barındırıyor. Beş duyuya bağlı algılamada sınırlarımız dardır. Özgürlüğümüz kısıtlı, korku ve endişelerimiz fazla, anlayışımız eksiktir. Dolayısıyla anda kalmak, duysal algılamayı aşan bir kavrayış gerektirir.

Tasavvuf literatüründe “keşif” olarak bahsedilen kavramla anlatılmak istenilen şeyin, kavrayış ya da anlayış kavramlarına karşılık geldiğini düşünüyorum.

Mutasavvufalara göre birtakım çalışmalar sonucunda ortaya çıkan yeteneklerle, akıl ve duyularla ulaşılmayan bazı bilgileri sezgi yoluyla, onların ifadesiyle “kalp gözüyle” görmek mümkün hale geliyor. Çünkü akıl ve nakil “vasıtalı” olarak bilgi veriyor. Oysa keşif insana doğrudan bilgi sağlıyor. Beş duyuya bağlı duysal zihin yani akıl, anda kalmak için ihtiyacımız olanı bizlere vermez. Mevlana ona ulemalık payesini getiren entelektüel bilgisinin dayalı olduğu

bütün kitaplarını, Şemsi Tebrizi'nin bir sözüyle kenara atmıştır. Ondan sonra bugünkü bildiğimiz Mevlana haline gelmiştir.

Duyulara bağlı algı “kısıtlılığı”, anlayışa bağlı kavrayış ise varlık seviyesinin yüksekliği oranında ,kapsama alanı gittikçe genişleyen “bilme” halini yaratır. Varlık ölçeğinde yüksek olan kendisinden daha aşağı seviyede olanları kapsadığından, “An'da Kalmak” için kavrayış gereklidir sonucuna varabiliriz. □

DUYURU

Sevgili Ruh ve Madde Dergisi Okuyucuları,

Ruh ve Madde Yayınları A.Ş. kapanmış olup bundan sonra faaliyetlerini Bilyay Yayıncılık adı altında sürdürecektir. Ruh ve Madde Yayınları isim hakkı ve yayın hakları Bilyay Yayıncılık'a devredilmiştir. Dergimiz, Aralık 2014 itibari ile Bilyay Yayıncılık tarafından yayınlanmaya başlamış olup, bundan sonraki abonelik işlemlerinize ilgili tüm işlemler Bilyay Yayıncılık tarafından yürütülecektir.

Bu tarih itibari ile gerek yeni abonelik, gerekse abonelik yenileme ödemelerinizi aşağıda ayrıntıları bulunan banka hesabına yapmanız gerekmektedir. Bilgilerinize sunarız, Saygılarımızla,

BİLYAY YAYINCILIK EĞİTİM VE SAĞLIK HİZMETLERİ LTD.ŞTİ.
GARANTİ BANKASI
GALATASARAY ŞUBESİ
HESAP NO: 68 / 6295165
İBAN: TR61 0006 2000 0680 0006 2951 65

BİLYAY YAYINCILIK EĞİTİM VE SAĞLIK HİZMETLERİ LTD.ŞTİ.
ADRES: K. Mustafa Çelebi Mah. Hasnun Galip Sokak
Pembe Çıkmazı No:4/6 Beyoğlu- İSTANBUL
TEL: 0212 243 18 14
FAX: 0212 252 07 18

Rüyalar

Sandra Ingerman &
Hank Wesselman

3. Bölüm

HANK, rüyanızdaki her şeyi ne kadar canlı bir şekilde imgelerseniz, hastalık veya bağımlılığınızla yapacağınız savaşımın da o denli güçlü olacağını vurgular:

Bu arazide çekim duyduğunuz bir nokta, avantajlı bir yer ya da üzerine çıkınca yüksekte durabileceğiniz üstü düz bir kaya parçası saptayın. Burada durun ve hastalığın/bağımlılığın ruhunu çağırın. Burada, bu dünyada fiziksel yönü olan her şeyin -hastalıklar da dahil- o tarafta da bir rüya yönü olduğunu unutmayın.

Hastalığınızın/bağımlılığınızın spiritüel yönü ortaya çıktığında onu yakından gözlemleyin. Nedir bu? Nasıl görünüyor? Korkutucu mu görünüyor? Dostça mı? Yardımcı ruhlarınızın sizinle, yanınızda olduğunu unutmayın, korkacak bir şey yok. Güvendesiniz ve hastalığınızın/bağımlılığınızın seyrini tersine çevirmek üzeresiniz.

Onunla kısa bir konuşma yapın -benim timsahla yaptığım gibi- ama çekici ya da dostane bir forma bürünürse de kanmayın. O, iyi biri değildir. Sizinle temas halinde olmasını istediğiniz biri değildir. Yardımcı ruhlarınızı ve sizi nasıl güçle, enerjile doldurduklarını düşünün. İçsel idarecinizin, içsel sefinizin ortaya çıkmasına izin verin.

Tüm gücünüzü toplayın ve hastalığın ruhuyla yüzleşin. Sizi bırakmasını emredin ona. Perişan olduğunu, yere serilip mağlup düştüğünü ve sonsuza dek hayatınızdan çekip gittiğini zihin gözünüzle görün. Eğer herhangi bir direnç varsa, ruhsal yardımcılarınızdan sizin için spiritüel bir güç gösterisinde bulunmalarını isteyin; bunu yapacaklardır. Size destek vermek için ummadığınız birilerinin çıkıp gelmesine şaşırmayın. Eğer hastalığınızın ruhu size kendisini bir timsah, ejderha vb. şekilde göstermeyi seçerse yeni müttefikiniz Aziz George ve hatta ışıktan kılıcıyla Koruyucu Melek Michael bile olabilir.

Bu, timsah ya da ejderhaların kötü olduğu anlamına gelmez. Sadece hastalığınızın sizin karşınıza çıkmak için seçtiği bir formdur. Başınızdaki sıkıntının ruhu size her surette görünebilir. Bu kutsal bir varlık, bir aziz, peygamber ve hatta melek de olabilir. Size

düşen, bu şeklin arkasını, onun gerçekte ne olduğunu görmek, güçlü ve kararlı durmaktır.

Hastalık ruhu ortadan kalktığında bahçenizdeki patikaya geri dönün. Daha farklı görünen bir şeyler var mı? Koruyucularınızdan size katılmalarını isteyin ve onlarla konuşun. Duyduğunuz minneti onlara ifade edin ve hastalığın izleri bedeninizi terk edene kadar yanınızda kalmalarını isteyin.

Bu şifa dinamiğinin dikkate alınması gereken bir yönü daha vardır. Bahçenize yaptığımız bu yolculuğu bilinçaltı beden-ruhunuz aracılığıyla yaparsınız ve o da tezahür eden her şeye tanıklık eder, ancak her şeyi bire bir olarak alır. Dolayısıyla hala bahçenizdeki beden-ruhunuza doğrudan hitap edin ve nazik, bilge bir yönetici çalışanlarıyla, hizmetkarlarıyla nasıl konuşursa o şekilde konuşun. Bedeninize ihtiyaç duyduğu ya da istediği bir şey olup olmadığını sorun. Bir sürprizle karşılaşabilirsiniz. En sevdiğiniz kafede bir espresso olabilir bu, sevgilinize uzun uzun sarılmak, en sevdiğiniz plajda yüzmek ve hatta bir kâse dondurma olabilir.

Bir düşünce formu oluşturmak için zihinsel ego-ruhunuzu kullanın. Beden ruhunuz sizden her ne istediye onu bahçenizde sunmak üzere inceleminizi devreye sokun ve bahçenizde sunun. Acele etmeyin ve bu deneyimin tadının çıkarılmasına izin verin. Beden-ruhunuz gerçeklik ile illüzyon arasında ayırım yapmaz, bunu unutmayın. Bedenin açısından, o anda yaşadığınız vizyoner deneyim gerçektir, dolayısıyla onun için düşünce formu şeklinde yarattığınız armağan da öyledir.

Bu aktif rüya görmedir ya da Jung'un tabiriyle "aktif imgeleme".

Sonrasında, beden ruhunuz mutluluk içinde ışıldarken ona, eski tahirip olmuş

yapısının yerine enerjetik matrisinizi/düzeninizi yeniden yapılandırmaya başlaması talimatını verin. Beden-ruhunuzun temel işlevlerinden birisi de (tıpkı bilgisayarın hard-diski gibi) hafızadır. Beden ruhunuz, enerjetik matrisinizin herhangi bir bozulma ya da yıkım meydana gelmeden önceki orijinal halini hatırlayarak enerji alanını buna göre çalıştırabilir ve hastalık girişimleri ortadan kalkar. Orijinal yapı onarılırken içsel şifacınız daha net bir görev tanımlamasıyla, bir kez daha işe girişecek ve sağlığınıza düzelecektir. Şamanik yolculuk metodunu bu şekilde kullanarak içsel şifacınıza, yardımcı ruhlarınızdan yana enerji ve destek sağlayabileceğiniz gibi güçlü bir amaç hissi de aşlamış olursunuz. Bunun farkında olarak, düzenli periyotlarla tekrar ettiğiniz ve verdiğiniz şifa komutuyla güçlendirdiğiniz bir şifa meditasyonunu benimseyebilirsiniz.

Rüyalarınızda ve yolculuklarınızda görünen pek çok şey şifa kaynağı olabilir. Hank bir öğrencisinin yolculuğunu bizlerle sıkça paylaşma gereği duymaktadır. Bu anekdot, şamanik yolculuk çalışmasının ne denli dönüştürücü olabileceği ve Orta Alem'deki Kutsal Bahçe'nin bir güç ve

şifa alanı olarak nasıl kullanılabileceği konusunda çok özel bir örnektir:

Yıllar önce Sacramento, California'da verdiğim bir seminerde ellili yaşlarının başında olduğunu tahmin ettiğim bir kadın ara verdiğimizde yanıma yaklaştı ve yaptığı yolculuğu benimle özel olarak paylaşıp paylaşamayacağını sordu. Kadının Kutsal Bahçesi zihninde çok özel ve özgün bir yere sahipti. Kutsal Bahçesine şamanik yolculuk yapmıştı ve yolculuktan döndüğünde son derece tedirgin görünüyordu, neredeyse ağlamak üzereydi.

Bu yer çocukluğundan beri özel, içsel mekandı ve orada hayali arkadaşlarıyla gündüz-rüyası nevi maceralar yaşıyordu. Anlattığına göre burası bir İngiliz bahçesine ya da parkına benziyordu, çiçek tarhlarıyla ve ağaçlıklı alanlarla doluydu. Bir de samandan çok şirin bir kulübe vardı; orada oyuncak ayısıyla ve diğer doldurulmuş hayvanlarıyla (ki burada hepsi canlıydı) birlikte çay partileri yapıyordu.

Kutsal Bahçesine yaptığı bu son yolculukta ise bu güzelim yeri hiç de hatırladığı gibi bulmamıştı. Her yer dikenli, hiç de dostane görünmeyen yabancı otlarla, sarmaşıklarla dolmuştu. Bunlar her yerde ağaçları boğuyor ve burayı o denli güzel kılan her şeyin üzerini bir battaniye gibi kaplıyorlardı. Kadın onları gördüğünde dahi aktif olarak büyümeye devam ediyorlardı. Kadının anlattıklarını dinlerken üst-ruhumdan/ruh öğretmenimden zihnimde aktarım şeklinde bir mesaj düştü. Bir dürtü; cesaretimi topladım ve kadına kanser olup olmadığını sordum.

Kadın, sezgilerimi kocaman açılmış gözlerle onayladı. Kısa süre önce kendisine bu korkunç hastalığın teşhisinin konduğunu, hastalığın çabuk yayılan ve tehlikeli bir tabiatla olduğunu söyledi. Hala inkar aşamasındaydı ve sadece

kocas (elbette bir de doktoru) bu durumu biliyordu.

Şamanik açıdan bakıldığında, bahçesindeki yabancı otların ve sarmaşıkların aşırı büyümesi kadının bedenindeki kontrol dışı hücre-bölünmesini sembolize ediyordu. (Unutmayın, bu bahçedeki her şey sizin ya da hayat deneyimlerinizin sembolik bir yanıdır.) Ona bir başka soru daha sordum ve kadının verdiği yanıt şüphelerimi teyit etti. Arka arkaya yaşadığı kayıplar kadının bünyesinde derin bir ahenksizlik, düzensizlik durumu yaratmıştı. Gözlerinde gittikçe büyüyen bir korku ifadesiyle "Ne yapmayı bekliyorsun?" diye sordu.

"Evet," dedim rahatlatıcı, güven veren bir gülümsemeye, "doğru insana geldin.

Metafiziksel palamı iyice bileyerek ve bahçene geri dönüp tüm o yabancı otları, sarmaşıkları keserek başlayabilirsin işe. Ya da benim gibi yaparsın. Ben New York'ta doğdum ve bir apartman dairesinde büyüdüm. Saksı çiçekleriyle aram iyiydi, ama doğadaki yeşillik alanlar ve bitkiler konusunda ne yapacağımı pek bilmem. O yüzden kendi bahçemde ne zaman büyük bir çalışma yapılması gerekse, bana yardım etmeleri için usta bahçıvanları davet ederim."

Aynı şeyi yapmasını ve tüm o sarmaşıkları, yabancı otları budamaları için bir grup ruh-bahçıvanı bahçesine davet etmesini tavsiye ettiğimde beni kakkahayla onayladı. Ve kakkahası da iyileşme sürecinin başladığı an oldu. Daha

sonraki şamanik yolculuklarında tavsiyemi uyguladı; hafta sonunda düzenlediğimiz bu seminerin sonu geldiğinde o ve bahçıvanları hala kesip buduyorlardı. Sarmaşıklar, yabancı otlar da hala büyümeye devam ediyorlardı ve zar zor küçük bir açıklık ortaya çıkmıştı.

Bunun üzerine, bahçesine -uygun zamanlarda- günde en az iki kez gitmesini, ruh-bahçıvanlarıyla birlikte kesip budamaya devam etmesini tavsiye ettim. Benim tavsiyeme uydu, yardımcı ruhlarını da davet ederek günde iki kez, pazar günleri de üç kez bahçesini ziyaret etti (kemoterapi programına ilaveten).

Birkaç ay sonra ondan bir mektup aldım. Haberle iyiydi. O ve yardımcı ruhları tüm yabancı otları ortadan kaldırmayı nihayet başarmışlardı. Bu zararlı otlardan yana en küçük bir iz, filiz, sürgün kalmamıştı geride. Normal olarak, onkoloğuna yaptığı bir sonraki ziyarette de bünyesinin kanserden tamamen temizlendiği tespit edilmişti. Bildiğim kadarıyla son on iki yıldır da kendisi gayet sağlıklı.

Bir Rüya Olarak Hayatınız

ŞİMDİYE kadar şamanik yolculuğun rüya yönü üzerinde durduk, gece görülen rüyalar üzerinde bireysel olarak ve grup halinde, kolektif seviyede nasıl çalışacağımızı gördük. Öte yandan, günlük hayatımıza da bir rüya gözüyle bakabiliriz.

José Stevens tüm dünyadaki şamanların, rüya görmenin kendi gerçekliklerinde merkezi bir yer tuttuğuna inandıklarını belirterek, rüyalarla çalışma prensiplerinin hayatın içinde yol alırken nasıl kullanılacağını aktarır:

Şamanlar dünyayı bir rüya olarak görürler ve rüya görme sanatını, gerçekliğin sonsuz halleri arasında yol almak için ustalaşılması gereken bir vasıta olarak kabul ederler. Rüya görmenin detayları kültürden kültüre, şamandan şamana değişse de rüya görmeye yönelik genel anlayış tutarlılık içindedir. Şamanlar tüm alemlerin, dünyaların rüyalarından ibaret olduğuna ve bu rüyaların da rüyayı gören kişi tarafından şekillendirilebileceğine, değiştirilebileceğine, yeniden görülebileceğine, bir deniz gibi baştan başa kat edilebileceğine, aralarında geçiş yapılabileceğine inanırlar. Ayrıca, rüyayı gören kişi, kendisini rüyada görmekte ve kendisi de rüya tarafından rüya olarak görülmektedir. Günümüzün ana akım anlayışı dünyayı sabit, durağan bir gerçeklik olarak algılamaktadır; ancak şamanın dünya algısı çok daha esnek ve iyimserdir. Şamana göre herkes kolektif olarak rüya gördüğü için, her birey farkındalık ve irade yoluyla rüyayı değiştirebilir. Bu anlayış rahatlıkla hareket edebilmesi, büyük bir özgürlük içinde olması, girişimine sonuç alacağından emin bir şekilde, yürekte niyet edebilmesi için şamana serbestlik tanır.

Belki de insanın önündeki en büyük engel ya da düşman, kişinin harici şartlar nedeniyle kurban konumuna ya da kaderin tuzağına düştüğüne dair inançtır. Bu, doğası gereği tüm gücün ve enerjinin harici güçler üzerine projekte edildiği, müsamaha edilemez bir zayıflığın kabulüdür. Bir şaman, oldukça feci sonuçlar doğuracağını bildiği için asla böyle bir tutum takınmayı göze alamaz. Bu nedende şamanlar rüya görme sanatı üzerinde çalışırlar. Bu aynı zamanda başkalarına imkansız görünen şeyleri gerçekleştirmek amacıyla kolektif rüyayı etkileme sanatıdır.

Bu son derece güçlü yaklaşımı hayatınıza adapte etmek için elbette ki bir şaman olmanız gerekmez. Ancak şamanların rüya anlayışı

üzerinde çalışmanız sizin açınızdan oldukça faydalıdır; çünkü bu anlayış size ana akım, hakim düşüncelerin sağlayamayacağı ölçüde özgürlük kazandıracaktır. Aşağıda rüya ile ilgili olarak faydalı bulacağınızı düşündüğümüz bazı şamanik kavramlar yer almaktadır:

- Hayatın tamamı bir rüyalar silsilesidir; bu rüyalarından bazıları diğerlerine göre daha yoğun, katı, daha somuttur. Eviniz ve arabanız yüksek yoğunlukta olan rüyalar, öte yandan lotoyu kazanmak yönündeki rüyalarınızın ve hayallerinizin yoğunluğu düşüktür, bunlar fiziksel bir form alabilirler de alamayabilirler de. Eviniz veya arabanız kolektif rüya olma niteliğine daha çok sahiptirler çünkü komşularınız da bir evinizin olduğu rüyayı görmektedirler. Ancak lotoyu kazandığınıza dair bir rüyaları yoktur, dolayısıyla bu daha ziyade kişisel bir rüya, size mahsus bir düşür. Yeterince istek olduğu, bu yönde niyet edilip yeterince odaklanıldığı bazı durumlarda kişisel bir rüya kolektif bir rüya haline gelecektir; işin aslı bu her daim olmaktadır.

- Şamanik açıdan ifade edersek, rüyalar bir iki kategoriye sığmayacak denli çok işleve sahiptirler. Rüyalar iletişimin ana arterleridir; bunlar aracılığıyla gerçekliğin tüm seviyelerinde pek çok bilgi değişimi olur ve bu bilgiler işlenir. Evrenin her yanından gelen bu bilgiler, kainattaki çok büyük mesafelerde yol almayı mümkün kılan ve her şeyi diğer her şeyle bağlantı halinde tutan “solucan delikleri” ya da “geçitler” aracılığıyla dolaşırlar. Rüya gördüğünüzde bu solucan deliklerini kullanmış olursunuz.

- Rüyalar günlük kişiliğinizle

ruhunuz arasında bağ kurar ve ruh sizin esasınız, özünüz olarak tanımlanır. Rüya görmek bedeninizin deneyimini ruha taşır; ruhunuzun rehberliğini beden-kişiliğe aktarır. Yardımcılarınız ve ruhsal rehberleriniz, plan ve vizyonlara destek vermek amacıyla rüyalar üzerinde tesirde bulunabilirler. Rüyalar, zaman ve mekan bakımından ayrı insanları da bir araya getirir. Şu anda veya hiçbir zaman fiziksel formu olmayan varlıklarla dost olmanıza, çok uzaklardaki arkadaşlarla iletişim kurmanıza, başka zaman ve olasılıklardaki kişilikleriniz ile bilgi alışverişinde bulunmanıza olanak sağlarlar. Bir rüya aracılığıyla, bu hayatınızdaki gelecekte yaşayan “kendinizden” ya da bir başka hayatınızdaki gelecekte yaşayan “kendinizden” yardım alabilirsiniz.

- Geçmiş hayatlarındaki “kendinize” de yardım gönderebilirsiniz. Rüya aracılığıyla benliğinizin kayıp parçalarını geri getirebilir ya da başka bir rüya ile geçici bir süre için yanlış bir yerde konumlanmış olanları eski haline döndürebilirsiniz. Aslında, ruhun kayıp parçalarının geri getirilmesini mümkün kılan şey bilinçli rüya görmedir.

- Rüyalar; bilincin, sembollerin diliyle projeksiyonudur. Şamanik yolculukta olduğu gibi rüyalarınızda algıladığınız sembollerle nasıl çalışacağınızı ve bunları nasıl yorumlayacağınızı öğrenmek çok önemlidir. Semboller ne kadar iyi anlarsanız, rüya aracılığıyla bilgi alışverişini de o kadar iyi yaparsınız. Fakat en iyi koşullar altında bile bazı rüyalar bilgi aktarmakta başarısız olurlar çünkü kullanılan semboller muğlaktır veya anlaşılmaslar. Aynı rüyayı tekrar

tekrar görmenizin veya benzer temalı ancak farklı koşulları içeren rüyalar görmenizin nedeni de budur. Bunlar sizin ruh-benliğiniz/üst-ruhunuz tarafından, bu defa iletişimin doğru kurulacağı umuduyla tekrar tekrar gönderilmektedir.

- Rüyalarındaki semboller, bilincinizin alfabesidir ve dikkat çekmede bir miknatus denli hünerlidirler. Bu semboller imgelerle düşünme sanatıdır; enerjinin aktığı damarlardır; duyguların lisanı ve bilginin çoklu seviyelerde taşındığı vasıtalarıdır. Rüya sembolleri, benzer ritim ve frekanslardaki şeyleri bir araya çekerler; ikilemleri, paradoksları birleştirip uzlaştırır, algıları şekillendirip saptarlar ve tüm kainat boyunca kullanılırlar. Semboller, tıpkı o kadim ifadenin “yukarısı nasılsa aşağısı da öyledir; içerisi nasılsa dışarısı da öyledir” dediği gibi, fiziksel olanla spiritüel olanı birleştirir.

(Devam Edecek)

Yaşamın Son Saati

G. I. Gurdjieff

SADECE birkaç dakika, belki bir saat daha yaşayacak zamanınızın kaldığını hayal ediniz; bir şekilde, kesin olarak ne zaman öleceğinizi keşfetmişsiniz. Dünya üzerindeki kalan bu pek değerli son saatinizde ne yapardınız? Elinizdeki her işi bu son saatte bitirebilir miydiniz; bunu nasıl yapacağınıza dair şuurlu bir fikriniz var mı?

Ve son nefesinizi verirken, bir evladın denizci babasını bekleyişi gibi sürekli olarak mevcut, daima titreşen, daima bekler halde olmanızı gerçekleştirmek üzere bu yaşamda mümkün olabilecek her şeyi yapmış olduğunuzu bilmekten dolayı tatmin duyar mıydınız? Tezahür etmiş dünyada, her şeyin kendi başlangıcı ve kendi sonu vardır. Gerçek Dünya'da her şey daima mevcuttur ve güzel bir günde, her şeyi unutup dünyayı "ebediyen" terk etmenize izin verilecektir.

Özgürlük, (politik) özgürlükten milyon kere daha değerlidir. Özgür insan köleyken bile kendi kendinin sahibidir. Örneğin, ben size yakıt olmayan ve bu yüzden yolda gidemeyen bir otomobil vereyim. Otomobilinize özel bir yakıt gerekmektedir ve bu yakıtın ne olduğunu ve onu nereden alabileceğinizi belirleyebilecek olan da sadece sizsinizdir.

Benim fikirlerimi, sadece size ait olacak hale getirmek üzere nasıl hazmedeceğinizi kendi başınıza belirlemek zorundasınız. Sizin otomobiliniz, benim otomobilimi çalıştıran özel yakıtla çalışmaz. Ben size ancak temel

hammaddeyi sunmaktayım. Siz ise bundan, kendi kullanabileceğinizi çekip almakla yükümlüsünüz. Dolayısıyla, direksiyonun başında cesaretle oturun.

Organik yaşam çok kırılığandır. Gezegenel bedeniniz herhangi bir anda ölebilir. O hep ölümden kıl payı ötede yaşamaktadır. Ve eğer bir gün daha yaşayabilecek olsaydınız, bu ancak size doğa tarafından kazara verilen bir şanstır. Eğer bir saat bile daha yaşayabilecek olsanız, kendinizi şanslı sayabilirsiniz. Ana rahmine düştüğümüz andan itibaren biz, ödünç alınmış bir süreyi yaşamaktayızdır.

Bu dünyada yaşarken, ölümü her saniye hissetmelisiniz, işte bu nedenle, işlerinizi hep düzende tutmalısınız, yaşamınızın en son saatinde bile. Fakat son saatinin gelmiş olduğunu kim nasıl anlayabilir? En doğrusu, doğa ile ve kendiniz ile ilgili işleri yaşamın size verdiği her saatte düzene sokun ki hiçbir zaman ansızın yakalanmayın. (Ezoterik) okulda insana asıl bunu, yani doğru solumayı, yemeyi, hareket etmeyi ve ölmeyi öğretmeleri gerekmektedir. Bu, eğitim programının bir parçası olmalıdır. Bu programa, bireysel "Ben" mevcudiyetinin nasıl gerçekleştirileceği ve ayrıca şuurun nasıl tesis edileceği öğretisi de dahil edilmelidir.

Soru: Bitmemiş bir şey olduğunu hissetmiyorsanız nasıl davranmalı?

G. hemen cevap vermedi. Nefes aldı ve şöyle cevapladı: Bir köpek gibi ölürseniz kimin zorluk çekeceğini kendinize sorun. Ölüm anında,

kendinizin tümüyle farkında olmalı ve size bu yaşamda verilmiş her şeyi becerileriniz ölçüğünde kullanmak için mümkün olan her şeyi yaptığınızı hissetmelisiniz.

Şu an kendinizle ilgili pek az şey bilmektesiniz. Fakat her geçen gün bu kemik torbasının daha da derinlerini kazmakta ve giderek daha çok ayrıntıyı öğrenmeye başlamaktasınız. Ne yapmış olmalıydınız ve yapmış olduğunuz arasından neleri yeniden yapmak zorundasınız; bunları gün be gün keşfediyor olacaksınız. Gerçek insan, yaşamdan onun içinde değerli olanların tümünü alabilmiş ve "Şimdi ölebilirim artık," diyen kişidir. Hayatlarımızı, herhangi bir gün "Bugün ölebilir ve herhangi bir şeyden dolayı üzgün olmayabilirim," diyebilecek şekilde yaşamaya çalışmalıyız.

Yaşamınızın son saatini asla boşuna harcamayın çünkü o sizin en önemli saatiniz olabilir. Eğer onu verimsiz kullanırsanız daha sonra çok üzülebilirsiniz. Şu anda hissettiğiniz bu samimi heyecan sizin için, sizi mükemmel ölüme hazırlayabilecek güçlü bir kuvvet kaynağı olabilir. Bir sonraki saatinizin sizin son saatiniz olabileceğini bilerek, izlenimleri gerçek bir gurme gibi özümseyin. Ölüm sizi çağırdığında hazır olun, daima. Usta, en değerli olanın son lokmasından her bir doyumsuz parçayı nasıl alabileceğini bilir. Yaşamınızın ustası olmayı öğrenin.

Gençliğimde parfüm hazırlama sanatını öğrenmiştim. Yaşamdan onun esansını, onun en süptül niteliklerini çıkartıp almayı öğrendim. Her şeyde en değerli

olanı arayın, inceleri kabalardan ayırabilmeyi öğrenin. Yaşamın her bir anından en değerliyi, özü elde etmesini öğrenmiş olan kişi, bir nitelik duygusuna ulaşmıştır. Herhangi bir yabaninin dünya ile yapamayacağını yapabilmeye muktedirdir o.

Belki yaşamınızın son anlarında nerede ve kiminle olacağınızı seçme şansınız olmayacaktır fakat bu anları ne kadar değerli geçireceğinizin seçimi size kalacaktır. Yaşamdan değerli olanı çekip almak, yüksek bedenleri oluşturmak için gerekli olan cevherleri besinlerden, havadan ve izlenimlerden almakla eşittir. Eğer yaşamınızdan kendiniz için en değerli olanı çekip almak istiyorsanız bu şey bir şekilde yücenin hayrına olmalıdır; kendiniz için birazını bırakmak yeterlidir. Başkalarının hayrı için kendi üzerinizde çalışmanız, yaşamdan kendiniz için en iyisini almak bakımından akıllıca bir yöntemdir. Yaşamınızın son saatinden tatmin olmayacaksınız, yaşamınızın bütününden de memnun olmayacaksınız, demektir. Ölmek, bir daha tekrarı imkansız olan bir şeyin üstesinden gelmek demektir. Çok değerli zamanınızı boşa harcamak ise yaşamdan en değerliyi çekip almaktan kendinizi mahrum etmek demektir.

Bu dünyada, hayatı doyasıya, baştan sona yaşamak Mutlak'ın bir başka unsuru anlamına gelir. Tüm yüce filozoflar kendi yaşamlarının son saatine dikkatle hazırlanmaktaydılar. Ve şimdi size, yeryüzündeki yaşamınızın son saatine hazırlanmanız için egzersiz vereceğim. Bu egzersizdeki herhangi

bir sözcüğü yanlış yorumlamamaya gayret ediniz.

Egzersiz

GEÇEN SON SAATİNİZE o sanki sizin dünyadaki son saatinizdi, ölmüş olduğunuzu henüz idrak etmişsiniz gibi bakın. Kendinize sorun: Yaşamınızın bu son saatinden memnun muydunuz?

Şimdi kendinizi tekrar diriltin ve kendiniz için bir hedef belirleyin. Sonraki bir saatte (eğer yaşayabilecek kadar şanslıysanız) yaşamdan -geçen son saate kıyasla- biraz daha fazlasını çekip çıkarmaya çalışın. Nerede ve ne zaman daha farkında olmalıydınız; içsel ateşiniz nerede yanmalıydı, bunları tanımlayın.

Ve sonra gözünüzü açın: şunu demek istiyorum; kendinize daha çok imkan açın, geçen bir saate kıyasla biraz daha cesur olun. Bunun son saatiniz olduğunu bildiğinize göre kaybedecek hiçbir şeyiniz yok: en azından şimdi biraz cesaret toplayın. Şüphesiz, aptallık yapmak zorunda değilsiniz.

Kendinizi biraz daha iyi tanıyın, makinenize adeta dışarıdan bakıyormuşçasına kendinize bakın. Şimdi, siz ölmekteyken, itibarınızı ve şansınızı korumanın bir manası yoktur.

Ve o andan başlayarak, gerçekten son saatinize kadar yaşamdan en değerli olanı olabildiğince çok almaya ısrarla gayret edin, sezginizi geliştirin. Her bir saatin en azından birkaç anını bir önceki saatinizi yargılamadan değerlendirmeye ayırın ve sonra, bir sonraki saatten daha da fazlasını çekip almak için kendinizi ayarlayın.

Her bir saate yaşamın ayrı bir birimi

olarak bakacak olursak, yaşamın her bir birimini gücümüz yettiğince dolu dolu kullanmak için elinizden geldiğince çalışabilirsiniz. Kendinizi, her bir sonraki saatinizi bir öncekinden daha çok olacak şekilde yaşamaya zorlayın ama o ana dek biriktirdiğiniz borçları kapattığınızdan da emin olun. Kendinizin kendini duyumsayışını ve kendini bilişini artırın ve ayrıca, kendinizin efendisi olma becerinizi de artırın: bu, makinenizin -hep denetiminiz dışında olan- çalışmasını değiştirecektir. Ve bu yetenekler, gerçek değişimlerin göstergesi haline gelebilir. Ve makinenin bu konuda ne düşündüğü kesinlikle önemsizdir.

Yaşamınızın geri kalanını saat be saat ölümünüzü prova ederek yaşamak... hiç de sağlıklıca değildir. Ne zaman öleceğini bilen bir kanser hastası kadar hayattan faydalanan kimse olamaz. Ve yaşamının geri kalanını nasıl geçireceğine ilişkin dileğini çoktan kabul etmiş olduğu için yaşamını toptan değiştirmek zorunda olmayacak ama hep gitmek istemiş olduğu ama diğer koşullar altındayken gitmediği bir yere gidebilecektir.

Kısa süre sonra öleceğini bilen insan, hayatının geri kalan her saatini maksimum kullanmaya çalışacaktır. Son günlerin, yani Yargılanma Günü'nden önceki günlerin çabuk geleceğini söylerken İsa'nın söylemek istediği de budur. Hepimiz Yargıç'ın huzurundayızdır ama bizi yargılayanlar diğerleri değildir; yaşamımızın son değerlendirmesini biz kendimiz yaparız. En ciddi yargıcın kendimiz olduğu bu en önemli sınavda başarısız olmamalıyız.

Tek başına ele alındığında her bir an, ebedi Yaratılış'ın bir parçacığını

temsil eder. Dolayısıyla, “hayatın özü” diyebileceğimiz en süptil cevherleri her an çekip alabiliriz.

Kendinizi “hava” cevheri veya “izlenimler” cevheri olarak hayal edin. Sonunda, zihninizde “an” cevherini canlandırın. Evet, zamanın anları bile birer cevherdir.

En süptil cevherleri en kaba olandan çekip çıkarabilecek olursak, ergeç bunun bedelini ödemek zorunda kalacağız. Buna Denge Yasası denir.

İşte bu nedenle, yaşamdan aldıklarımızın karşılığını derhal geri ödemeyi öğrenmek zorundayız. Ancak o zaman herhangi bir borcumuz kalmayacaktır. Derhal ödemek; buna “gerçekten yapmak” denir. “Yapmak” düşündür, hissetmektir, eylemde bulunmaktır ama “gerçekten yapmak” derhal ödemektir.

Yapmak tek bir şey anlamına gelebilir: yaşamın her bir anından özü çekip almak ve aynı anda doğaya ve kendinize yönelik tüm borçları ödemek. Ama ancak “Ben”e sahip olduğunuzda derhal ödeyebilirsiniz.

Gerçek yaşam bir faaliyet değişikliği değil, faaliyetin niteliğinin değişimidir. Kader kaderdir. Her birimiz kendini şeylerin tüm düzeni içinde bulmak zorundadır. Yaşamınızın büyük kısmını uykuda geçirmiş olmanıza rağmen, bunu şimdi yapmaya çalışmak için geç kalmış değilsiniz. Bugünden başlayarak kendinizi ölüme hazırlamaya ve aynı zamanda, yaşantınızın niteliğini artırmaya başlayabilirsiniz. Ama başlamayı ertelemeyin: belki de gerçekten bir saat ömrünüz kalmıştır.

Soru: Bunu başkalarıyla paylaşabilir miyiz? Bu akşam yaşadığımız şeylerin çok önemli olduğunu düşünüyorum.

- Bunu kelimesi kelimesine tekrarlayabilirsiniz ama siz bu egzersizi yapana (yapabilene) dek, başkalarına hiç bir şey ifade etmeyecektir. Varoluş, eylemin aracı veya aygıtıdır. Bunun üstünde düşünün; neden böyle olduğunu göreceksiniz.

Soru: Dolayısıyla, biz mevcut olmazsak veya “Ben”imiz orada değilse borçları ödeyemeyiz, öyle mi?

- Neden böyle bir ödemeye ihtiyacınız olsun ki? Ne için ödeme? Yaşam yalnızca bir tesadüfse, o zaman devam etmenin bir anlamı yoktur. Bu, yaşamınızı intihar ederek sonlandırmak zorunda olduğunuz anlamına gelmez. Tam tersine, tüm çabanızı “yaşamaya” yöneltmelisiniz. Sıradan insan hep yaşar, akıntıyla gider. Yalnızca uyumakla kalmaz, mutlak anlamda ölüdür de. Gerçekten yaşamak için doğanın çabalarını desteklemek, yaşamdan aktif olarak almak ve o her nerede akmaktaysa pasifçe davranmamak şarttır.

Yaşamdan en değerli olanı çekip çıkartırken duygularınızı işleyebilir olmalısınız. Kendinizi ne kadar adil değerlendirdiğinize bakın. Kendinize yakından bakın; adil olmak için pek çok dikkate değer yol göreceksiniz. Arzuların ortaya çıktığı farklı anlara kendi başımıza dikkat edin. Önceki gibi davranın ama onların mevcudiyetinin daima farkında olun. Dünyaya kanınızın -ama daha yüksek seviyeden olan- bir kısmını aktarın.

Yararlılığını değerlendirdikten sonra her bir saatin sonunda, giden bir öncekine kıyasla kesinkes bilinmez olan bir saate uyandığınızı hayal edin. Son saatin görünüşteki devamlılığının, şeyler ve insanlar eskisinin aynısı görünmelerine rağmen gerçekte her saatle değiştiğini akılda tutmak önemlidir. Zamanla, kendinizi özel bir cevherden yapılmış, bir dünyadan başka bir dünyaya gelmekte olan, doğanın davetsiz bir konluğu olarak görmeyi öğreneceksiniz.

Bu bakış açısından bakarak, yaşamınızda yaptığımız her şeyi değerlendirin. Geçmişteki tüm çabalarınızın sonuçlarına bakın ve yaşamınızın bu son saatinde bunların hepsinin şu an hangi anlama sahip olduklarını düşünün. Çalışma’yla meşgul olanlar bu dünyaya ölmüşlerdir ve aynı zamanda, bu dünyada başka herhangi birinden daha canlıdılar. Çalışma... tuhaftır, algılanmazdır ama pek çok kişi için onsuz yaşamak imkansızdır.

Yaşamı anlamanın olağan yolu, tümünden beyhudedir. Dünyasal ölçülere göre sonuç ne kadar büyük olursa olsun, er ya da geç başarısız olacaktır. Kum bile zamanla toza dönüşür. Tarihin en önemli insanları

bile unutulur. Bu dünyanın gerçek olasılıklarını anlamak için bu dünyada Gerçek Dünya’da çok kullanışlı olacak türden nelere erişebileceğimizi bulmak şarttır.

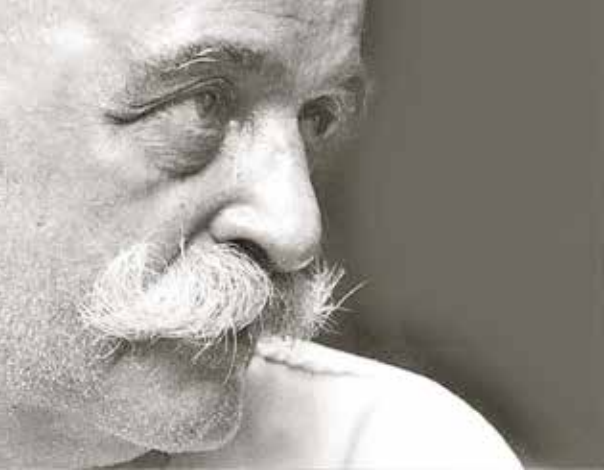
Ordulara komutanlık eden, başkaları üstünde hakimiyet kuran o en büyük insanların yaşamlarına dikkatle bakınız. Öldüklerinde, tüm o büyük eylemlerinden onlara kalan fayda ne olmuştur? Yaşarlarken bile, bu büyük eylemler birer boş hayalden ibaretti. Kendimizi övmek ve kendimizi kanıtlamak için burada değiliz; sıradan insandaki en iğrenç şey kendi etni çabucak doyurma yeteneğidir.

İnsanların büyük çoğunluğu kendileri üstünde çalışmamak için pek çok bahane bulur. Kendi zayıflıklarının hapisanesindedirler. Ama şu an onlardan değil, sizden söz ediyoruz.

Beni doğru anlayınız: takipçiler aramıyorum. Daha çok iyi örgütleyiciler, yeni dünyanın gerçek savaşçıları bulmakla ilgilenmekteyim. Örgütün zayıflıklarını anlıyorum çünkü şu an inisiyelerden oluşan bildik örgüt hakkında konuşmuyoruz.

Size bir kez daha hatırlatayım: her bir saatinizi daha büyük bir fayda ile yaşamayı öğrenin. Yaşamınızın son saatinin ayrıntılı bir planını oluşturun. Kişinin nasıl ölmesi gerektiğini anlamak için yaşama derin kökler salmalısınız; ancak o zaman bir köpek gibi değil de bir insan varlığı gibi ölebileceksiniz. Buna rağmen bu, yani ölmek, herkese nasip olmaz. Gezegenimiz için gübre haline gelebilirsiniz ama bu aslında ölmek anlamına gelmez. Bu dünyaya ebediyen ölmek bir onurdur. Bu onur için Şuurlu Çaba ve Maksatlı İstirap ile ödeme yapmalısınız. Bu hakkı kazanmalısınız.

Yeryüzündeki yaşamınızın son saatinde kendinizi olabildiğince net hayal etmeye çalışın. Bu son saatin, adeta bir film senaryosu yazarçasına bir tür senaryosunu yazın. Kendinize şunu sorun: "Hayatımı bu şekilde mi bertaraf etmek istiyorum?" Eğer yanıtın tatmin olmadıysanız, senaryoyu beğenene dek yeniden yazın.

Hayata, iş hayatındaki gibi bakın. Zaman sizin yaşam paranızdır. Bu dünyaya geldiğinizde, size belirli miktarda para verilmiştir ve bunun daha fazlasını harcamazsınız. Zaman, yaşamınızın karşılığını ödemek için kullandığınız tek para birimidir. Şimdi, yaşamın en büyük kısmını nasıl aptalca kullanmış olduğunuzu görüyorsunuz. Yaşamın ana hedefine -yani dinlenmeye- bile erişemediniz henüz. Bir iş adamı veya yaşam kullanıcısı olarak başarısız oldunuz: Kendiniz kandırdınız. Tüm hayatınız boyunca her şeyin size bedava verildiğini sanmıştınız ve aniden keşfettiniz ki bedava değil. Zamanı kullanarak ödeme yapmaktasınız; işte bu nedenle, burada kaldığımız her bir an bir şeye mal olmaktadır.

Öyleyse, bu kayıpların en azından birazını geri kazanmanız nasıl mümkün olurdu? Banka hesabınızdaki eksi bakiye yalnızca geçici mi yoksa sabit mi kontrol ediniz. Zamanı yitirdiniz mi yoksa onunla başarılı bir yatırım mı yaptınız? Tüm paranızı tatillerde harcamışsanız, o zaman geçmiş için üzülmekten başka yapacak bir şey yoktur.

Pek çok yıldan beri, sanki ana babanız size sınırsız kredili bir banka hesabı açmışçasına harca yapıp durdunuz. Ama artık tüm miktar tükendi ve siz yapayalnız olduğunuzu, sırtınızı dayayacak hiç kimse olmadığını görmektesiniz. Banka hesabınızda artık hiç zaman kalmamıştır. Şimdi siz yaşamınızın her bir saatini kazanmaya mecbursunuz. Tüm yaşamınız boyunca bir çocuk gibi davrandınız ve zamanı, balayındaki bir çift gibi harca verdediniz.

Bizleri gerekli çabaları harcamaktan alıkoyan başlıca düşmanımız ümitsizliktir. Biliyorum, yaşamınızın son saatine kendinizi hazırlamamak için pek çok bahane bulacaksınız. Alışkanlık büyük bir kuvvettir ama bir kez başlarsanız, her defasında giderek daha fazlasını yapmayı öğrenebilirsiniz.

Tüm gün boyunca oyalanmayın; günde en az bir saat çaba göstermeye zorlayın kendinizi, aksi takdirde her şeyi kaybedeceksiniz. Son saatinizin provasını bale egzersizleri gibi düşünün: Bunları hayatınız boyunca yapmak zorundasınız.

Bu egzersize günde dört saatimi ayırmaktayım ama gençken iki kat fazlasını harcardım. □

İnternetteki Gurdjieff sayfalarından çeviren:
Yasemin Tokathı.

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

- 01 EYLÜL Gölge Şifalanırken Bilebilmek?... A.Cemal GÜRSOY
08 EYLÜL Uyanış Okullarından Sufizm..... Gültekin ÇİLEKAR
15 EYLÜL Psikoterapide Sistemik Yaklaşım..... Günnur BAŞAR
22 EYLÜL *İlâhî Nizam ve Kâinat* Işığında KADER..... Alparslan SALT
29 EYLÜL Varlığın Ruha Kavuşması ..... Özden CAMGÖZ

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı No: 4/6 Beyoğlu - İSTANBUL • Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45 •

Faks: (0212) 252 0718 • e-posta: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- 08 EYLÜL Ruhsal ve Zihinsel Bütünlük..... Reşat GÜNER
22 EYLÜL Kendinle Barışmak ..... Oya TİMURDOĞAN

Yer : Talatpaşa Cad. No:57 Yedigöller Apt. Kat:4 D:12 Alsancak İZMİR • Tel: (0232) 464 00 17

e-posta irader@irad.org • www.irad.org

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz sıcakları dolayısı ile etkinlik yapılmayacaktır.....

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 ADANA • Tel: (0531) 950 26 52

e-posta: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: İSTANBUL'DA SALI KONFERANSLARINA VE DİĞER İLLERDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR.

GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Bilyay Yayıncılık/Ruh ve Madde Yayınları

Fiyat Listesi

<i>300 Soruda Deneysel Ruhçuluk:</i>	
Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz	15 TL
<i>300 Soruda Ölüm ve Ötesi:</i>	
Alparslan Salt.....	15 TL
<i>Bagavatgita "Rab'bin Ezgisi"</i>	11 TL
<i>Başka Yaşamlar, Başka Benlikler:</i>	
Roger Woolger	23 TL
<i>Çağlar Boyu Uçan Daireler</i>	9 TL
<i>Çocukların Unutulan Dili:</i> Lillian Firestone	17 TL
<i>Dinlemenin Zen'i:</i> Rebecca Z. Shafir	19 TL
<i>Dünya Tarihçesi Keşif Seferleri:</i> Zecharia Sitchin	22 TL
<i>Edgar Cayce:</i> Thomas Sugrue	25 TL
<i>Enki'nin Kayıp Kitabı:</i> Zecharia Sitchin.....	22 TL
<i>Enneadlar:</i> Plotinos	16 TL
<i>Eon:</i> Jean E. Charon	11 TL
<i>Fallar:</i> Walter B. Gibson–Litzka R. Gibson	9 TL
<i>Geçmiş Yaşamlarınızı İyileştirmek:</i>	
Roger J. Woolger	20 TL
<i>Geleceğin Felaketleri:</i> Alparslan Salt.....	7,5 TL
<i>Gerçek Dünyadan Manzaralar</i>	20 TL
<i>Gerçek Varlık Ruhur:</i> Leon Denis	8 TL
<i>Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne</i>	
<i>Psikolojik Yorumlar:</i> 1.Cilt, Maurice Nicoll	27 TL
2.Cilt, Maurice Nicoll.....	27 TL
3.Cilt, Maurice Nicoll.....	35 TL
4.Cilt, Maurice Nicoll.....	25 TL
5.Cilt, Maurice Nicoll.....	25 TL
5'li set, Maurice Nicoll.....	125 TL
<i>Günlük Sofroloji:</i> Jean Yves Pecollo	10 TL
<i>Güzel Hayatı Yaratmak:</i> Beyaz Kartal	6 TL
<i>Herkes İçin Ötelem Rehberi:</i> G.M. Roberts	13 TL
<i>Hinduizm:</i> Swami Nikhilananda	15 TL
<i>Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının</i>	
<i>Tenasüh İnançıyla İlişkisi:</i> Dr. A. İ. Yitik	8 TL
<i>İşsel Gerçeklik:</i> Paul Brunton	10 TL
<i>İki Dünya Arasında:</i> F. Wiedemann.....	14 TL
<i>İlahi Nizam ve Kainat Terimleri Sözlüğü:</i>	
Alparslan Salt/Cem Çobanlı.....	35 TL
<i>İsa Keşmir'de mi Öldü?:</i> S. Obermeier.....	8 TL
<i>İsis ve Osiris:</i> Plutark	13,5 TL
<i>Kader Sorunu:</i> Leon Denis.....	13 TL
<i>Kayıp Diyarlar:</i> Zecharia Sitchin.....	18 TL
<i>Kozmik Sempati:</i> David Spangler.....	17 TL
<i>Kozmik Tohum:</i> Zecharia Sitchin	22 TL
<i>Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulaması:</i>	
R. Eugene Davis	5,5 TL
<i>Kutsal Tesirler:</i> J. G. Bennett.....	8,5 TL
<i>Küresellik:</i> Cengiz Çevre.....	7 TL
<i>Meta Ansiklopedi:</i> Alparslan Salt-Cem Çobanlı	40 TL
<i>Ne İçin Yaşıyoruz?:</i> J. G. Bennett.....	8 TL

<i>Olağanüstü İnsanlarla Karşılaşmalar</i>	20 TL
<i>Otopsi Roswell Olayı:</i> Y. Tokatlı.....	9 TL
<i>Ölüm Sonrası:</i> Colin Wilson	22 TL
<i>Öteleme Geçerken Gördüklerimiz:</i>	
Sir William Barrett	8 TL
<i>Parapsikoloji ve Felsefe:</i> David Ray Griffin	9 TL
<i>Ruhların Kaderi:</i> Michael Newton	24 TL
<i>Ruhsal Alemin Işığ:</i> Silver Birch	10 TL
<i>Ruhsal Alemin Sonsuz İmkanları:</i> A. Pauchard.....	6 TL
<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2:</i> Dr. K. Nowotny	11 TL
<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3:</i> Dr. K. Nowotny	10 TL
<i>Ruhun Güçleri:</i> Leon Denis	8 TL
<i>Rüyalar:</i> Sevda Yücesoy.....	15 TL
<i>Sevinç ve Güzellik Alemleri</i> •	
<i>Kader Bilmecesi:</i> A. Pauchard	7 TL
<i>Şamanik Yolun Çalışma Kitabı:</i> Leo Rutherford	24 TL
<i>Tanrı'nın Eczanesinden Sağlık:</i> Maria Treben.....	20 TL
<i>Tekrardoğuş 2. Cilt</i>	13 TL
<i>Tekrardoğuş 3. Cilt</i>	13 TL
<i>Tekrardoğuşu Keşfetmek:</i> Hans TenDam	28 TL
<i>Türkiye'de 1958 Öncesi Alınan Ruhsal Tebliğler:</i>	
Derleyen ve Türkçeleştiren Alparslan Salt.....	24 TL
<i>Umud Habercileri:</i> Paola Gioveti	12 TL
<i>Uzay Gemilerinde:</i> George Adamski	9 TL
<i>Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar:</i>	
John Willner	22 TL
<i>Yaşayan Zaman:</i> Maurice Nicoll	18 TL
<i>Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları:</i> J. G. Bennett.....	8 TL
<i>Yeni Çocuklar ve Ölümüne Yakın Deneyimler:</i>	
P.M.H. Atwater.....	17 TL
<i>Yüce Alemleri Bilmek:</i> Rudolf Steiner.....	13 TL

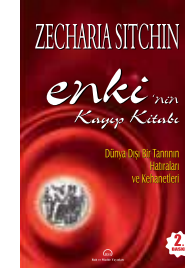
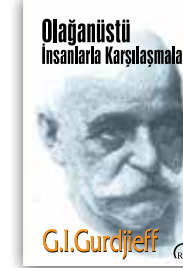
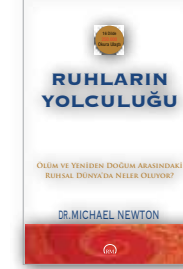
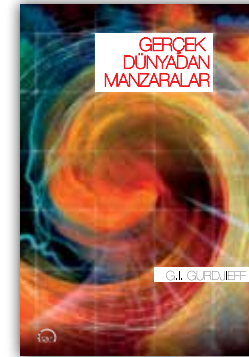
*****

<i>Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayımlanır)</i>	5 TL
<i>(Yurt içi abone: Yıllık)</i>	60 TL
<i>(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci)</i>	52 TL
<i>(Yurt dışı abone: Yıllık)</i>	75 Euro
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19</i>	10 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34</i>	12 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35</i>	14 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37</i>	18 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38</i>	20 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39</i>	22 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40</i>	24 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41</i>	26 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42</i>	30 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43</i>	34 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44</i>	40 TL

Meta Yayınları

Fiyat Listesi

<i>Aslan Halkı:</i> Murry Hope	12 TL
<i>Bir Yaşamınız Daha Olsa:</i>	
Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl	15 TL
<i>Çılgın Sarkaç:</i> Itzhak Bentov	18 TL
<i>Dikkat: Ruh Esini Çıkabilir!:</i> Janet Cunningham,	
Michael Ranucci.....	12 TL
<i>Diyet ile Romatizma Tedavisi:</i> J. V. Belle	11 TL
<i>Dünya'ya Mektup:</i> Elia Wise	16 TL
<i>Emmanuel'in Kitabı:</i>	
Judith Stanton, Pat Rodegast	18,5 TL
<i>Excido:</i> Aysun Bitir	10 TL
<i>Göksel ve Yersel Işımlar:</i> Wilton Kullmann	10 TL
<i>Hiçlik Denen Yer:</i> Zeynep Zahal Camat	14 TL
<i>İçten Dışa Değişim Teknikleri:</i> U. Markham.....	11 TL
<i>İçten Yaşamak:</i> Sri Aurobindo ve Anne	13 TL
<i>Kainatın Masalı:</i> Zeynep Zahal Camat.....	14 TL
<i>Kendinizi Güvende Hissedin:</i> William Bloom.....	13 TL
<i>Kıyamet Kitabı:</i> Zeynep Zahal Camat	10 TL
<i>Masumiyete Dönüş:</i> J. M. Schwartz	16 TL
<i>Mong:</i> Hendrick Vannek.....	10 TL
<i>Psirik Korunma:</i> Fadime Emir.....	16 TL
<i>SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı Kurmak:</i>	
D. Zohar–Dr. I. Marshall	19 TL
<i>Strese Son!:</i> Alix Kirsta	20 TL
<i>Şamanik Yolculuk:</i> Sandra Ingerman	20 TL
<i>Tui Na Çocuk Masajı:</i> M. Mercati	18,5 TL
<i>Yönlendirmeli GEVŞEME Uygulaması (CD):</i>	
Reşat Güner.....	15 TL
<i>Zararlı Işımlardan Korunma:</i> W. Kullmann	11 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden %20 indirimle sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

Bedri Ruhselman'ın 54 yıldır beklenen kitabının İngilizce baskısı çıktı

Madde ve ruhtan başlayan yeni dünyanızda

bitmeyen bir bilgi yağmuru...

Gerçek sevgi anlayışı ve sevgiden öze doğru yürüyüş...

Varlıksal özgürlüğün keşfedilmesi... Gezegensel uyanış...

Küresel ısınma, seller, depremler neyi gösteriyor?

Doğa olayları bize ne öğretmek istiyor?

Bugüne kadar şaşmayan doğa olayları için

önceden belirtilen gerçeklerde,

hangi ruhsal hazırlıklar var,

hangi kıyamet kopacak?

1959 Yılında "Önder" adını verdiğimiz Büyük Vazife Plânı'ndan gelen bilgiler, Bedri Ruhselman tarafından düzenlenmiş, o tarihten beri noter, banka kasalarında, muhafaza edilmiş, zamanı geldiği için 54 yıl sonra orijinaline sadık kalınarak yayınlanmıştır.

Metapsişik Tetkikler ve
İlimi Araştırmalar Derneği

0 212 243 18 14

www.mtiad1950.org.tr
www.ruhvemadde.com

Ana Dağıtımçılarımız

Kitabı bulabileceğiniz noktalar

Ruh ve Madde Yayınları

MTiAD
1950

DOST KİTAPBEVİ YAYINLARI